

Pamětní kniha

Sboru dobrovolných hasičů

v

Libníkovicích

Založena v roce

1931

Opis knihy se záznamy let 1882-1942

Přepis květen 2022

Roman Vaňásek

**Zápisy za prvé padesátiletí napsal a dle zachovalých
spisů upravil jednatel sboru Vác. Sovák ml.**

Razítko sboru od založení do roku 1918

Pečeť sboru po převratu 1918

Správní výbor v čase založení této knihy:

Václav Hojný	starosta
Karel Bartoš	velitel a člen samaritské stráže
Josef Vachek	náměstek velitele
Emanuel Volf	cvičitel
Anežka Hrubá	Vedoucí ženského odboru
Václav Sovák ml.	Jednatel
Josef Kupka	pokladník
Jan Čáp	člen výboru
Václav Machač	člen výboru
Jaroslav Čáp	člen výboru
Jan Hrubý	člen výboru

Místní sbor dobrovolných hasičů v Libníkovcích založen byl v roce 1882.

Hned již po vyjití zákona daného dne 25. května 1876 o požární pohotovosti v obcích, byl zde sestaven obecním zastupitelstvem dne 1. února 1877, řád hašení, kde nařízeno bylo míti po ruce některé hasící neb bourací nářadí.

Uvádí se pro paměť opis tohoto. Originál uložen jest v archivu sborovém.

Řád hašení

Vydaný v základě zákona ze dne 25. května 1876, pro obec Libníkovice, Borovici a Horní Černilov, od obecního výboru obec Libníkovice.

Číslo domu	Jméno bydlícího	název s čím se má k ohni dostaviti
1	Jan Grošek	voznice
2	Jan Hojný	sekera
3	Václav Hojný	ruční stříkačka
4	František Volf	velký hák
5	Josef Čáp	nosící stříkačka
6	František Tomek	konev
7	Václav Hejcman	malý hák
8	Jan Bartoš	konev
9	Josef Vavřínska	sekera
10	Jan Valzek	konev
11	František Hoza	nosící stříkačka
12	Václav Šrámek	sekera
13	Jan Samek	velký hák
14	Jan Hejcman	konev
15	Václav Hrubý	voznice
16	Václav Fňouk	velký hák
17	Jan Tyč	konev
18	Václav Špryňar	konev

19	Václav Sovák	konev
20	Václav Voltr	sekera
21	Jan Macek	malý hák
22	Josef Hájek	ruční stříkačka
23	Václav Prokop	konev
24	Anna Němečková	konev
25	Jan Plhal	konev
26	Josef Ježek	velký hák
27	Jan Mervart	konev
28	Václav Machač	žebřík
29	Jan Holeček	ruční stříkačka
30	Jan Vavřína	nosící stříkačka
31	Jan Hojný	konev
32	Jan Ell	velký hák
33	Jan Vavřína	sekera
34	Kateřina Mervartová	konev
35	Václav Kupka	sekera
36	Jan Kopecký	konev
37	Antonín Malý	žebřík
38	Jan Fousek	ruční stříkačka
39	Jan Franc	nosící stříkačka

Borovice

1	Jan Švorc	sekera
2	Anežka Palounek	konev
3	Jan Joneš	žebřík
4	Kateřina Konečný	konev
5	Jan Holeček	hák
6	Josef Srdinko	hák

7	Jan Voltr	hák
8	Jan Honenejman	konev
9	Jan Valtera	sekera

Horní Černilov

1	Jan Macek	hák
2	Josef Horák	konev
3	Matěj Fňouk	hák
5	Václav Fabian	žebřík
4	Václav Tošovský	sekera
6	Kateřina Hlava	konev
7	Václav Polidor	sekera
8	Jiří Jarkovský	hák
9	Jan Malý	sekera
10	Václav Čáp	konev
11	Václav Lelka	žebřík
12	Václav Vach	konev

V Libníkovicích dne 1. února 1877

Grošek starosta

Obec měla jednu voznici, jednu ruční stříkačku(berlovku) a tři velké bourací háky a to jeden v Libníkovicích, v Borovici a v Horním Černilově.

Takže ve „ Věstníku vzájemného pojišťovacího spolku ve Spech(nyní Albrechticích) z roku 1881 jest zaznamenáno že sousedé Libníkovičtí se zúčastnili hašení požáru ručními stříkačkami 5.února ve Výravě.

Když v roce 80tém vyskytovalo se mnoho velikých požárů, počal uvedený pojišťovací spolek pečovati o zakládání místních hasičských sborů, v obcích svého obvodu, jimž půjčoval pod zárukou obecního zastupitelstva, stříkačky i výzbroj.

Tak také u nás z pokynu starosty Jana Groška bylo schváleno ve schůzi obecního zastupitelstva, konané dne 26. března 1882, založení místního sboru dobrovolných hasičů v Libníkovicích.

Ustavující schůze svolána na den 16.dubna t.r. na které přistoupilo 31 členů činných a 20 přispívajících byli to:

a) činní:

Václav Grošek	Jan Fousek
Václav Hrubý	Václav Fousek
Václav Tošovský	Jan Čáp
Jan Vavřínska	Jan Tošovský
Václav Voltr	Jan Valášek
Jan Hájek	Václav Fabian
Václav Joneš	František Kučera
Josef Ježek	Václav šrámek
Václav Macek	Jan Kupka
Václav Machač	Josef Valtera
Jan Hojný	Josef Mervart
Jan Voltr	Václav Kopecký
Jan Ell	Václav Bartoš
Václav Sovák	Josef Ell
František Tomek	
Jan Honenejman	
František Hoza	

b) přispívající:

Jan Grošek	Václav Hojný
Václav Macek	Josef Čáp
Václav Skalický	Jan Plhal
Jan Bartoš	Václav Vavřínska
Jan Konečný	Josef Hájek
Václav Tošovský	Jan Vavřínska
Václav Hrubý	Václav Kupka
Václav Hrubý	Jan Černý z Jílovce
Václav Fňouk	Josef Čáp z Jílovce
Václav Hejcman	František Volf

Na den 23. dubna svolána první valná hromada sboru na které zvolen, první správní výbor, který se ujal hned horlivě práce. Zvolení byli tito přátelé:

Za velitele:	Václav Grošek.	32 hlasy
Za podvelitele:	Václav Hrubý	16 „
Za jednatele a účetního:	Václav Tošovský	29 „
Za dozorce náradí:	František Hoza	20 „

Za povelníky: I.odbor: Václav Tošovský, II.odbor: Josef Ježek, III.odbor: Václav Sovák, IV.odbor: Josef Čáp, V.odbor: Jan Grošek. Volby provedeny na dobu tří let.

Potom odbývána druhá valná hromada, dne 21. května t.r. na této sestaveny a schváleny tyto spolkové stanovy:

Kolek 1z1.50kr.

Stanovy Sboru dobrovolných hasičů v Libníkovcích

§1. účel

Sbor dobrovolných hasičů vykonává právo obcí na přenešené (§ 38,39 ř.p.o.p.o) klade sobě za účel spořádaným spoluúčinkováním při nebezpečí ohně, život i majetek občanů chrániti a veškerým ustanovením zákona daného dne 25. května 1876, jímž řád policie v příčině ohně pro království České byl vydán – úplně vyhověti.

§2 Prostředky

Učelu toho dosáhneme těmito prostředky:

- a) řádem služebním
- b) příspěvky obce (§40 ř.p.p.)
- c) příspěvky členů přispívajících
- d) příspěvky pojišťoven
- e) všelikými jinými prostředky a dary

§3 Členství

Sbor dobrovolných hasičů sestává:

- a) z členů činných
- b) z přispívajících
- c) ze zakládajících a čestných

Členové činní rozdělí se v oddělení a tyto v čtyry.

§4 Oprávnění k sjednocení.

Aby se úkolu naznačeného lépe dosáhnouti mohlo jest sbor hasičský oprávněn společně s jinými spolky utvořiti jednotu.

§5 Přistoupení

Za člena může býti přijat každý, kdo je úplně zachovalý a nejméně 18 roků stár.

Přispívajícího neb činného člena přijímá po předchozím přihlášení se, výbor správní. Kdo za činného člena přijat býti chce musí se veliteli neb jeho náměstkovi osobně představit a jemu lékařské vysvědčení o jeho zdraví odevzdati.

Bylo-li přijetí odepřeno nemusí správní výbor uvést důvodu proč tak učinil; ponechává se však odmítnutému právo aby se z výroku toho k valné hromadě odvolal.

Za čestného člena může po návrhu správního výboru být valnou hromadou zvolen ten, kdo o zájmy hasičské zvláštní zásluhy si získal.

§6 Práva

Veškerým členům sboru přísluší stejná práva, co se týče hlasování pak aktivního i pasivního práva volebního ve valné hromadě.

Každému členu vydá se exemplář stanov a lístek přijmací (legitimace) mimo to pak členům činným také řád služební.

§7 Povinnosti

Každý činný člen má rukou dáním veliteli slíbiti:

- 1) že veškerým povinnostem svým chce přísně vyhověti.
- 2) Veškeré ustanovení stanov a řádu služebního šetřiti.
- 3) Velitelstvu bez výjimky poslušen býti a přísný vojenský pořádek zachovati.

Činní členové neplatí mimo příspěvku do kasy podporovací (§50 ř.p.p.) židných jiných příspěvků.

Přispívající členové zavazují se však k příspěvku ročnímu 2zl.

§8 Odznaky

Každý činný člen jest oprávněn ve službě i mimo nositi členský odznak (§43 ř.p.p.)

§9 Vystoupení

Přispívající členové mohou vystupovati dle libosti. Činní členové se zavazují aspoň jeden rok ve sboru setrvati. Chtěl-li by pak některý člen po roce vystoupiti, musí ono vystoupení tři měsíce předem, písemně oznámiti při vystoupení zapůjčenou sbroj a lístek přijmací vrátiti.

§10 Vyloučení

Vyloučení některého člena stane se usnešením správního výboru.

- a) Pro hrubé porušení stanov neb řádu služebního
- b) Pro nepočetné chování se ve sboru i mimo sbor

§11 Správa

Záležitost sboru spravuje

- a) Valná hromada
- b) Výbor správní
- c) Velitelství
- d) Schůze čet
- e) Velitel neb v jeho zaneprázdnění náměstek jeho

§12 Valná hromada

Řádná valná hromada odbývá se každého roku v měsíci lednu. Mimořádné valné hromady může správní výbor sám svolati, jakož i musí taková do 10 dnů svolaná býti, žádá-li to pátý díl členů činných a oznámí-li zároveň účel schůze.

Zastupitelstvo obecní může ke každé valné hromadě vyslati svého zástupce, jemuž přísluší hlas poradní (§40 ř.p.p.). Zastupitelstvu obecnímu, jakož i veškerým členům sboru má se nejméně tři dni před chůzí pozvání k valné hromadě doručiti a program schůze oznámiti.

§13 Valné hromadě přísluší

- 1) Volba velitele a jeho náměstka ze středu členů činných
- 2) Schvalování zprávy jednatelské a pokladní
- 3) Volba tří revisorů pokladny
- 4) Usnášení se o návrzích správního výboru neb jednotlivých členů
- 5) Schvalovati a měniti řád služební
- 6) Měniti stanovy
- 7) Volba členů čestných
- 8) Rozpuštění sboru hasičského

§14 Platnost Valné hromady

Aby valná hromada mohla platně uzavíratí, musí býti nejméně třetí díl členů činných přítomen.

Nesejde-li se dostatečný počet, svolává se do 14 dnů valná hromada druhá, která může bez ohledu na počet přítomných členů platně uzavíratí. Usnešení valné hromady váže veškeré členy.

§15 O návrzích

O samostatných návrzích, jež se na denním pořádku nalézají, může se rokovati jenom tenkrát, když návrh takový nejméně čtvrtý díl členů přítomných podporuje.

Usnešení valné hromady stane se absolutní většinou hlasů a při stejnosti rozhodne předseda hlasem svým.

Jedná-li se o změnu stanov, změnu řádu služebního neb o rozpuštění hasičského sboru, jest usnešení jen tenkrát platno, učiní-li se dvěma třetinami hlasů přítomných.

O rokování a usnešení vede se protokol v němž se podepíše velitel neb jeho náměstek, zapisovatel a dva členové valnou hromadou k tomu zvoleni.

§16 Volby

Velitele a jeho náměstka volí valná hromada. Náčelníky oddělení a četaře jakož i vrchní hasiče volí každé oddělení a každá četa osobě.

Jejích volba má se nejdéle do osmi dnů po valné hromadě ve zvláštní, velitelem svolané schůzi vykonati. Pokladníka, jednatele a dozorce nářadí, volí správní výbor ze středu členů činných a přispívajících,

Veškeré volby dějí se lístky a absolutní většinou hlasů.

Doba volební trvá 3 léta.

§17 Správní výbor

Správní výbor sestává z velitele a jeho náměstka, náčelníků, četařů, pak z jednatele, pokladníka a správce nářadí

§18 Správní výbor obstarává

Veškeré záležitosti sboru které nejsou přikázané valné hromadě, velitelství neb shromážděním čet; a jest on za své jednání valné hromadě a zastupitelstvu obecnímu zodpovědným.

Zvláště přísluší správnímu výboru:

- a) Po návrhu velitelstva přijmáti a vylučovati členy
- b) Svolávati valnou hromadu a ustanoviti denní pořádek této
- c) Sestaviti zprávu jednatelskou a pokladní (§40ř.p.p.)
- d) Spravovati jmění sboru
- e) Podávati návrhy valné hromadě
- f) Po návrhu velitelstva ustanovovati způsob výzbroje členů.

§19 Správní výbor se schází

Ku svolání velitele co předsedy a jest tento povinen schůzi svolati; když to zastupitelstvo obecní neb čtvrtý díl členů správního výboru žádá.

§20 Platné uzavírání

K platnému uzavírání jest zapotřebí aby mimo předsedy neb jeho náměstka byla polovice členů správního výboru přítomna a uzavírá se absolutní většinou hlasů. Zastupitelstvu obecnímu jest vyhraženo právo vyslati do sezení správního výboru svého zástupce, jemuž přísluší hlas poradní.

§21 Obor činnosti funkcionářů

O oboru činnosti jednotlivých funkcionářů správního výboru má jednací řád a o právech a povinnostech náčelníků a četařů služební řád potřebná ustanovení obsahovati. Jednací řád ustanoví výbor správní; služební řád sdělá pak valná hromada ve srozumění se zastupitelstvem obecním.

§22 Velitelství

Velitelství pozůstává z velitele, jeho náměstka, z náčelníků a četařů. Velitelství schází se každého týdne jednou v den dříve stanovený a mimo to na zavlání velitele. Ono uvažuje veškeré záležitosti sboru hasičského a jedná v nutných případech samostatně; jest však za veškerá usnešení svá jež se činí absolutní většinou hlasů správním výboru odpovědno.

Velitelství si vyhrazuje:

- a) Činiti návrhy správnímu výboru na přijetí a vyloučení členů
- b) Přidělování členů k jednotlivým četám
- c) Usnešení ohledně nutných objednávek a oprav
- d) Činiti návrhy správnímu výboru ohledně výzbrojení členů
- e) Ustanovení cvičení a vycházek
- f) Ukládání trestu vyjímaje vyloučení za sboru
- g) Dohled na vedení inventáře
- h) Vedení žurnalu požárního
- i) Přidělování záležitostí k poradě schůzím čet
- j) Přijímání přání a stížností činných členů

§23 Schůze čet

Schůze čet, jež k ustanovení velitele četaři svolávají, mají hlavně za úkol poučování členů a mají tito v záležitostech a otázkách jim k poradě přikázaných zprávu podati, jakož i veškeré přání a stížnosti velitelstvu a pokud se týče prostřednictvím právního výboru předložiti.

Usnešení děje se absolutní většinou hlasů

§ 24 Velitel

Velitel neb v případě jeho zaneprázdnění tohoto náměstek předsedá velitelstvu. On zastupuje dle §42 ř.p.v p.o. sbor hasičský a má k vyzvání starosty obce o veškerých záležitostech sborových zprávu podati (§40ř.p.p.). Velitel jest na požářišti ohledně všeho co v příčině služby ustanoví neodvislým a jen proti zastupitelstvu obecnímu odpovědným (§39ř.p.p.) On má každého téhodne od náčelníků a četařů obdržeti zprávu a cvičení jednotlivých oddělení neb čet, jež zapotřebí uzná ustanovovati.

§25 Mimo to velitel

Mimo to má velitel na něho veškere dle zákona daného dne 25.května 1876 a dle stanov spadající povinnosti vykonávati a o přísné plnění jich se starati.

§26 Písemnosti

Veškeré písemnosti a vyhlášky, které valná hromada a správní výbor vydá, mají býti podepsány velitelem a jednatelem; takové však jež vycházejí od velitelství beb schůzí čet, velitelem.

§27 Tresty

Co tresty se ustanovují

- a) Domluva nejbližším představeným
- b) Důtka velitelem
- c) Peněžité pokuty do 50kr.
- d) Odeslání z cvičiště neb požářiště velitelem
- e) Odbráním šarže
- f) Vyloučení ze sboru

Bližší ustanovení o tom obsahuje řád služební.

§28 Smírčí soud

Spory povstalé mezi členy ze zájmů spolkových rozhoduje správní výbor; spory mezi členy a správním výborem rozhoduje soud rozhodčí absolutní většinou hlasů a není z jeho nálezu odvolání.

Sporné strany zvolí sobě každá po dvou členech hasičského sboru a tito sobě předsedu.

Kdyby pak pro stejnost hlasu nemohla volba předsedy být provedena, rozhodne se losem.

§29 Rozpuštění

Hasičský sbor rozejde se po platném usnešení se valné hromady a případně v takovém případě veškeré jmění a věci inventární obci Libníkovické, aby takové pro příští sbor dobrovolných hasičů prozatím spravovala.

§30 Ustanovení úvodní

Představující stanovy nabudou platnosti jak dojdou schválené obecního zastupitelstva (§39 ř.p.p.) a politických úřadů

V Libníkovících dne 20. června 1882

Václav Tošovský

Václav Hrubý

Václav Grošek

Jednatel

náměstek

velitel

Schváleno v zasedání obecního zastupitelstva v Libníkovících

dne 21.června 1882

Jan Voltr

výbor

Jan Grošek

starosta

Jan Honenejman

výbor

Václav Tošovský

radní

Jan Valtera

výbor

Jan Macek

radní

Jan Hojný

výbor

František Volf

výbor

Václav Hrubý

výbor

Schváleno c. a k. místodržitelstvím v Praze přípisem ze dne 19. července 1882 čís. 45.516.

Číslo schválení 73.870 za místod. *Bradác*

Mezitím co přišly od místodržitelství stanovy zpět vyjednávalo se s pojišťovacím spolkem ve Spi o propůjčení čtyřkolové stříkačky. Vzhledem k tomu že zdejší obec jest malá byla sem nabízena pouze stříkačka dvokolová, pročez zdalejšího vyjednávání sešlo a byly obcí koupena stříkačka čtyřkolová tehda již nové soustavy od firmy Smekal v Praze. Sbor sobě pořídil osobní výzbroj pro 25 členů. Členové pak slavnostní stejnokroj. Cena jednoho obnášela 10zl73kr a neb 10zl21kr. Velitel a podvelitel měli kraj za 13zl21 ½ kr což si všichni členové sami hradili.

Kroj byl tento: Tmavě modré kalhoty, hnědá blůza s červenými výložkami a odznaky

s písmeny **D.H.** červenou sutuškou kolem límce a kapes náprsních, se šňůrou náprsní s pišťalkou (Svastle). Čepice téže látky vzoru podobný dnešním, s červenou sutuškou (prýmkou) uprostřed a na dolním okraji s odznakem taktéž podobný dnešnímu.

Na označení hodnoty (šarže) prýmků stříbrné nebo zlaté. Široké nebo úzké.

Ještě téhož roku odešel ze sboru dozorce nářadí František Hoza. Odstěhoval se. Na místo něho byl zvolen Josef Ježek.

Dne 4. června t.r. provedena volba pistonářů. Zvoleni byli : Jan Hájek, Jan Čáp, Jan Vavřínský, Václav Machač.

Hornisty byli: Václav Voltr a Václav Prokop.

Na konci roku sobě sbor vlastnil a opatroval tyto věci:

Inventář*

Čili vlastnictví odevzdané sboru dobrovolných hasičů v Libníkově k upotřebení a opatrování.

Číslo věci	jméno předmětu	nákupní cena	
		Zl	kr
1)	Jeden čtyřkolový stroj, 100m hadic v 5 šroubeních (5 dílů) 6m savic ve 3 šroubeních (3 díly)	630	-
2)	2. harcovky F mosazné novým stříbrem krášlené	12	-
3)	2.povelky mosazné a´3zl 50kr	7	-
4)	2.povelky mosazné a´3zl	6	-
5)	1 povelka z nového stříbra	5	-
6)	20 píšťalek mosazných a´36kr.	7	20
7)	2 šňury červené k harcovkám a´60kr	1	20
8)	2 knížky návod hašení	3	35
9)	11 přilb a´2zl 10kr, 10přilb a´2zl 20kr 2přilby a´2zl 40 kr	49	90
10)	1 přilba velitelská s okrasou	12	-
11)	1 přilba podvelitelská	8	-
12)	1 přilba pro jednatele	6	
13)	1 přilba pro dozorce	6	
14)	1 nůž fašinový pro velitele	8	
15)	2 nože fašinovy a´5 zl	10	
16)	1 pás lakovaný s červenou podšívkou	3	
17)	2 pásy lakovány a´2 zl	4	
18)	15 pásů s jednou přaskou a´1zl 10kr	16	50
19)	8 pásů se sekýrkami a´4zl	32	
20)	5 šňůr vlněných k povelkám a´40kr	2	
21)	30 znaků na čepice a´12kr	3	60
22)	60 znaků na límce a´12kr	7	20
23)	1 zlatá náprsní šňůra pro velitele	9	50
24)	1 stříbrná náprsní šňůra pro podvelitele	8	50

25)	1 náprsní šňůra stříbrem protkaná	2	50
26)	9 ½ lokte červené šňůry na ramena a'5kr		47
27)	1 loket zlaté porty na rukáv		83
28)	1 m stříbrné porty široké kolem krku	1	80
29)	5 cm zlaté porty kolem krku	1	50
30)	3 lokte dracounové porty a'20 kr		60
31)	2 lokte dracounové šňůry a'14 kr		28
32)	24 náprsních červených šňůr a'35 kr	8	40
33)	4 lokte stříbrné porty klem krku	2	40
34)	30 cm zlaté šňůry na ramena		90
35)	2 lokte stříbrné a zlaté šňůry na ramena	1	30
36)	1 loket dracounové šňůry na ramena		40
37)	1 provaz s karabinou	1	60
38)	2 žebříky a'3zl 90kr	7	80
39)	2 gumové razítka	6	82
40)	1 šňůra k povelce zlatem protkaná	2	50
41)	1m úzké stříbrné porty kolem krku	1	25
42)	2 chochole pro trubače a'1zl 20kr	2	40
	Celková cena náradí a výstroje	901	70

Účet vykazoval příjem 16zl - kr

Vydání 266zl – 05 kr

Poznámky * čistopis uložen v archivu sborovém

Jevil se rest (dluh) 250 zl 05 kr což bylo pro sbor vzačátku i pro obec tenkrátě dosti veliké zatížení. Také z toho jest viděti jak rychle se sbor ten čas rozvíjel.

Jednotou a pevnou vůlí pořídí se vždy mnoho.

Prvé slavnostní vystoupení podnikl sbor v srpnu tohoto roku při svěcení školy na Vysokém Újezdě.

V říjnu potom svecení kostela v Černilově který vyhořel 14 prosince 1880 úderem blesku. Slavnosti této zúčastnil se s hudbou pana Václava Jaroměřského, což slavnosti této velice přispělo.

Požárů v tomto roce se nezúčastnil.

Toť práce za první rok

Rok 1883.

V tomto roce měl sbor 28 členů činných a 15 přispívajících. Vystoupili 3 činní a 5 přispívajících.

Toho roku pořádán první hasičský ples a v létě pak výlet s koncertem do lesa Václava Hrubého.

Ve valné hromadě dne 4 února schválen nový hasičský řád služební pro obec Libníkovice, který byl rozmnožen a každému majiteli domu a členům sboru doručen, zní:

Hasičský řád Pro obec Libníkovice

Na základě zákona ze dne 24. května 1876 kterýmžto pro království České vydává se policejní řád v příčině ohně (§1,6,16,59) a dle usnešení obecního zastupitelstva dne 4. února 1883 ustanovuje se následující řád hasičský pro obec Libníkovice.

A) O prostředcích hasících

- 1) Obec postaravši se o nejdůležitější náradí hasičské, odevzdává je místnímu dobrovolnému sboru hasičskému k plnému užívání. Sbor má péči oto, aby všechno drženo ve stavu schopném. Za to zodpověden je starosta, velitel a hospodář sboru hasičského.*
- 2) Mimo to má v každém domě býti přichystán žebřík ku přistavění na střechu, džber na vodu a nejméně jedna hasící plácačka.*
- 3) Těchto hasících potřeb a zvláště nádobí na donášení vody po případě i z vlastní studně neb nádržky povinni jsou majitelé jich dle § 12 a 26 jmenovaného zákona postoupiti k veřejné potřebě při požáru, nehrozí-li jim samým nebezpečí ohně.*

B) Prohlídka

- 4) Nejméně jednou v roce koná se po domech prohlídka požární starostou neb od něho ustanoveným zástupcem, pak zástupcem sboru hasičského a znalcem (§8), aby se vypátraly vady pro ohně nebezpečné v tomto hasičském řádu uvedené, a zdali přípravy v dobrém stavu se chovají. Zpráva o prohlídce podána budiž vždy nejbližší příští schůzi obecního výboru.*

C) Služba hasičská

- 5) Celé hasičství podřízeno je starostovi a jeho náměstkovi, totiž veliteli hasičského sboru.*
- 6) Vznikne-li požár v místě a není-li o něm pochybnosti, povinen jest každý občan §20. ihned učiniti poplach a přičiniti se o to aby nejbližší trubač hasičský co nejdříve poplach troubil, a aby starosta a velitel o tom ihned zpraven byl. V noci připadá ta úloha zvláště ponocnému.-*
- 7) Jakmile poplach zavzní, povinen jest obecní neb policejní strážník dostaviti se ke kůlně obecní, otevřiti ji, v noci osvětliti a podobné přípravy konati, pak opatří dle návodu mu daného koně ku dopravě hasičského náradí.*
- 8) Členové hasičského sboru dostaví se dle stanov §7. buď ihned na místo požáru, neb vede-li je cesta neb malá zacházka klem obecní kůlny, v níž hasičské náradí uschováno jest, dostaví se sem, aby pomáhali při dopravě toho náradí ku požáru.*

- 9) *Vznikne-li požár v obci sousední odebeře se tam sbor teprv po uvážení a na rozkaz přítomných členů velitelstva, když tito potřebu uznají.*
- 10) *Rozdíl v poplachu: Vznikne-li požár v okolí, tu trubač hasičský ku obyčejnému znamení poplachu přidá dlouhý tón, vznikne-li požár v místě tu trubač tónu konečného nepřidává.*
- 11) *Podrobné řízení hasení co stránky technické ponechává se hasičskému sboru ku volnému provedení.*
- 12) *Členům sboru hasičského má se na místě požáru a do okolních domu všude přístup povoliti a každý má jim potřebnou zprávu o jednotlivých okolnostech svědomitě podati. Na rozkaz starosty a velitele může se do stavení vniknouti (§51) i proti vůli majitele.*
- 13) *Každý obyvatel obce, ano i osoby cizí v obci se zdržující povinni jsou dle §12 a pod pokutami v §60. jmenovaného zákona bezplatně pomáhati při požírech, když patrné jest nebezpečí z prodlení a zvláště, byl-li k tomu vyzván starostou, velitelem neb členem hasičského sboru, který jménem těchto jedná.*
- 14) *Každý nehasič a neoprávněný jednotlivec sboru hasičského má se sdržeti všeho velení při požáru. Všechn křik budiž naprosto vyloučen.*
- 15) *K uzavření místa požáru, k zachování pořádku a opatrování zachráněného majetku dostavtež se na místo požáru členové 3. hasičského odboru.*
- 16) *Držitelé koní bez rozdílu povinni jsou dle §15. svých koní ku zapřažení do stříkačky, k dovážení vody, k převážení hasičského náradí a uhájeného majetku propůjčiti. Bez dovolení velitelstva nesmí se od místa požáru žádný s koňmi vrátiti ani vzdáliti.
Odměnu za to těm, kteří byli žádáni, ustanoví obecní zastupitelstvo*
- 17) *Až do příchodu veřejné pomoci mají obyvatelé domu a sousedé veškeré úsilí naložiti, aby oheň omezili. Pravidlem mají se pokusiti o to, aby oheň ulili vodou, neb udusili naházením popele, písku země neb mokrého hnoje.*
- 18) *Obyvatelé na blízku požáru povinni jsou za noci příbytky své osvětliti, se svým hasičským náčiním střechy opatřiti, půdy obsaditi a veškeré otvory, okna, vikýře a.t.d. uzavřiti.*
- 19) *Z domů hořících neb nejbliže ohrožených nutno odstraniti a na bezpečné místo uvésti dítky, osoby staré, nemocné a cenné věci, jež snadno lze přenést.*
- 20) *V zimě za mrazu buď v domech požárů blízkých, jimž nebezpečí nehrozí, o to pečováno aby vřelá voda pro stříkačky rychle dodána byla; za upořebené dříví poskytne obec náhradu*
- 21) *Veškeré hasičské sbory odjinud sem k požáru se dostavivší, podrobeny jsou rozkazům místního velitele.*

22) *Nezbývá-li jiného prostředku, aby oheň byl udušen neb omezen může se dle §51. zmíněného zákona, po dohodnutí starosty s přítomnými veliteli a z rozkazu těchto sáhnouti v majetek soukromý a strhnouti část stavby, prolomiti zeď apod. i proti vůli majitele.*

23) *Jakmile přestalo nebezpečí rozšiřování plamene přísluší veliteli sboru dohodnouti se s obecním starostou o konečných hasících pracích které se vykonají na náklad obce §53*

D) Povinnosti občanů v příčině zamezení požáru

24) *Komíny musí býti čištěny od řádných kominíků §9 a 10. každý druhý měsíc. Vypalování komínů se naprosto zapovídá.*

Nekoná-li kominík svoji povinnost budíž to oznámeno starostovi.

Naopak shledá-li kominík u kamen, pecí, ohnišť a komínů cokoli pro oheň nebezpečného, jest povinen ihned příslušného majitele na to upozorniti a kdyby nedostatek ten odstrněn nebyl, bezprostředně úřadu bezpečnosti zprávu dodati.

25) *Věci všeho druhu ohni nebezpečné, zvláště líh, petrolej, stělný prach apod. budtež bezpečně ukládány.*

26) *Řemeslníci pracující s ohněm stojí pod zvláštní dohlídkou.*

27) *Všecky věci chytlavé, jako seno, sláma, topivo apod. ať spořádané a vyrovnané aspoň jeden metr vzdálí od komína se ukládají. Hobliny a piliny na půdě pod žádnou výjimkou nesmí býti uschovány.*

28) *Teplý popel zvláště z kameného uhlí nesmí se ukládati na půdě, ani v dřevěných nádobách neb na blízkí věcí snadno zápalných. Ani na hnůj se nemá vysypávati. - Nejlépe jest dávatí ho do jámy neb nádoby plechem pobité.*

29) *S odrytým světlem nesmí se vstupovati do stodol, stájí, na půdu, do kolen na dříví, do skladu uhlí, sena, slámy a.t.d. - též kouřiti v těchto místech se zapovídá(čl 449 trestního zákona hrozí proti těmto přestupkům trestem uvěznění od 1 do 8 dnů)*

30) *Držitelé čeledi, obchodníci, hostinští povinni jsou opatřiti si potřebné, dobře zasklene svítilny, jinak jsou sami vinni přestupku naznačeného v §451 trstního zákona.*

31) *Řezání slámy, lámání lnu, mlácení a podobné práce nesmí se konati v noci při světle.*

- 32) *Na blízku stodoly, stohu obilí neb sena a neb na blízku pole, na němž sklizeň ještě jest, nesmí se rozdělávati oheň, stříletí, ohňostroj vypalovati.*
- 33) *Přepouštění másla, škvaření sádla neb loje at se vši opatrností se vykonává. Kdyby však vzdor opatrnosti látka se vzžala, at se nádoba přikrije pokličkou neb zasype popelem neb podobné. Nikdy však nesmí se k hašení mastných látek užívati vody. Také nemá ten, kdo takovou prací zaměstnán jest, nikam od ní se vzdáliti.*
- 34) *Při nových stavbách a opravách staveb nutno co do bezpečnosti ohně, řídit se přísně stavebním řádem pro království České dne 11.května 1864 – Dozor přísluší obecním starostům.*

E) O pokutách a trestech

- 35) *Každé v tomto hasičském řádu jednání neb zanedbání mající v zápětí nebezpečí požáru trestá se ve smyslu §59. jmenovaného policejního řádu v příčině ohně pokutami až do 100 zl a jsou-li nedobytny vězením až 20 dnů.*
- 36) *Má-li kdo ve smyslu tohoto řádu k nějakému výkonu býti přinucen, může seto státi dle §60 p.ř. i nařízením pokuty do 10 zl která při nedobytnosti může proměněna býti u vězení 48. hodin.*
- 37) *Kdo byl takto trestán, není zbaven povinnosti přikázaný mu výkon provésti.*
- 38) *Tyto pokuty od obecních orgánů uložené odvádějí se – pokud není podporovací pokladna dobrovolného hasičského sboru založena- obecní pokladně pro chudé.*

F) Dodatek

- 39) *Konečně budiž poukázáno na §101 inastrukce četnické kdež zní:*
Na místě, kde hoří, má býti (četník) řiditeli příprav po boku a přihlížeti k tomu, aby vše to, co řiditel nařídí bylo bedlivě vykonáno. I potom, když je oheň uhašen, má četník dále přihlížeti k tomu, aby vše to, co řiditel příprav k hašení pro uvarování nového vypuknutí ohně nařídil, co nejpečlivěji se zachovalo.
- 40) *Každý majitel domu obdrží od obecního zastupitelstva po výtisku tohoto hasičského řádu za tím účelem, aby tento řád svým domácím v známost uvedl a bedlivě dbal, aby každý dle něho svědomitě se řídil.*
Při každé požární přehlídce budiž řád tento na požádání předložen.
Obecní úřad v Libníkovcích

Václav Grošek

Jan Grošek

Velitel

Starosta

Tohoto roku zahájil svor pohotovost požární s novým strojem o to poprvé hašení požáru 28. října ve Výravě u Jana Fabiána. V brzku potom zase ve Výravě 8. listopadu u Václava Morávka a potřetí 26. listopadu též ve Výravě u Matěje Macka. Zprávy dle věstníku pojišťovacího spolku ve Spi.

Účetní uzávěrka: příjem 86 zl 27 kr, vydání 274 zl 86 kr.

**dva požáry chybí*

V roce 1884 čítal sbor 27 členů činných a 16 přispívajících během roku vystoupil jeden člen.

Při valné hromadě 20. ledna t.r. provedena doplňovací volba podvelitele za odstouplého Václava Hrubého. Zvolen byl Jan Hájek. Dále volba povelníka II. Odboru, jímž zvolen Jan Tošovský. Za odstěhovavšího dozorce nářadí Josefa Ježka zvolen Josef Mervart.

Požárů se zúčastnil. Dne 30.ledna u Kateřiny kozákové v Libranticích, potom 13.května velikého požáru v Lipinách osadě od nás 2.hodiny cesty vzdálené. Cesty tenkrátě špatného a močálovitého stavu. Tam lehlo popelem 19. stavení. V požíru našla hrob jedna nemocná a jedno děcko podlehlo popáleninám. 19.května pak požáru ve Výravě u Jana hejcmana.

Výkaz příjmů vykazuje 39 zl, vydání 205zl 29 kr.

Na rok 1885 připadly volby nového správního výboru které provedeny byly 26.dubna

Zvoleni byli:

Václav Grošek Velitelem

Jan Čáp náměstkem velitele

Václav Tošovský Jednatel a pokladník

Josef Mervart dozorce nářadí

Povelníky: I. Odbor Jan Hájek, II. Odbor Jan Tošovský, III. Odbor Václav Sovák, IV a V odbor Jan Grošek.

Toho roku bylo 26 členů činných, 16 přispívajících. Nově přistoupili Josef Ell a Václav Hejzman.

Ve valné hromadě bylo usnešeno, požádali obecní zastupitelstvo o zaplacení stávajícího sborového dluhu v částce 166 zl 29kr. dluh tento asi obec zaplatila neb uzávěrka účetní vykazuje příjem 27zl 51 kr a vydání jen 15 zl 45 kr.

Dne 9 září zúčastnil se požáru v Jílovici na staveních Vacl. Trnovského a Jana Elišaka, 26. listopadu pak na stavení dědiců kašparových v Libranticích. V obecních účtech se nachází účet od dovezení stříkačky 30.1 do Librantic, 18,2 do Jeníkovíc, 10,8 do Kláštera.

Jednatelská zpráva za rok 1886

Drazí Bratři!

Opět sešli jsme sek řádné valné hromadě našeho spolku a jest na mě abych podal vám zprávu o činnosti v roce 1886.

Drazí bratři! Že spolek náš stal se nejen pro obec naší Libníkovickou ale i obcím vůkolním pravým dobrodiním, jest vám známo a nebudu otom šířiti ani slov leč připomenouti musím, že spolek náš ač do počtu malý zúčastnil se činně s výsledkem velmi zdařilým hašení požárů a sice šestkrát. Jednou v obci samé dále ve vzdálené obci Městci, v Jílovici, Výravě a dvakrát v Libranticích. S potěšením musím zde vzpomenouti, že dostalo se nám odevšech obcí za statečnost a neohroženost jakou hájení požáru jsme se zúčastnili, což našemu spolku ku cti a dobrému jménu slouží.

Drazí Bratři! Podávaje vám tuto zprávu naší činnosti, vyzývám vás byste i na dále věnovali paže své účeli vytknutému provoláním spolku našemu.

Na zdar!

Tošovský

Ve věstníku pojišťovny jest uveden pouze zúčastnění se požáru 18. dubna u Václava Horáka v Podolí (Vysoký Újezd) a 1. října v obci naší. O tom jest psáno:

Z Libníkovic: Dne 1. října t.r. asi o půl 9. hodině vypukl oheň na domovním stavení p. Jana Hájka č.26 v Libníkovících, který se vzdor tomu že stavení tašemi bylo kryto, tak rozšířil, že celý vrch stavení v plném plameni se nacházel.

Že oheň se dále nerozšířil, jest první řadě co děkovati místnímu hasičskému sboru, který při vypuknutí ohně rychle pohotově byl a všemožně o utlumení ohně se přičinil.

Za nedlouho přijel ku pomoci také hasičský sbor z Jeníkovic který také stroj rozdělal a hajiti počal, takže v krátké době vše bylo uhašeno. K ohni dostavily se sbory z Librantic a Výravý který svých strojů nerozdělávali a při stroji domácím pomáhali, začož jim vzdávám jménem obce nejsrdečnejší díky.

Jan Grošek, starosta

Sbor dobrovolných hasičů v Jeníkovících o požáru tom ve zmíněném věstníku psal:

Z Jeníkovíc. Dne 1.října t.r. byl kol 9. hod. ranní spozorován oheň v sousední obci Libníkovících. Ihned byl sbor náš pohromadě a v čase co možná nejkratším ku požáru dorazil, kdež stavení č. 26 p. Jana Hájka v plamenech se nacházelo. Sbor Libníkovický hájil již ohrožené stavení. My rozdělali stroj u rybníka, hájili jsme hořící stavení, načož v krátké době byl oheň utlumen. Později se dostavil bratský sbor Librantický.

Za poskytnuté občerstvení vyslovuji vřele díky

Za sbor

Václav Pumr, t.č. velitel

Toho roku měl sbor jen 24 členů činných a 13 přispívajících.

Výkaz účtů: Příjem 12zl 43kr Vydání 8zl 57kr

**požár v Jeníkovících 1/10*

Rok 1887 byl rokem odpočinku. O požárech ani o jiných značných pracích není žádných zachovalých zpráv.

Členů činných bylo 24. přispívajících 13

**V obecním účtu požár ve Výravě*

Členský výkaz roku 1888 vykazuje 23 členů činných, přispívající členové již vedeni nejsou. Toho roku přistoupili noví členové: Václav Sovák, Jan Macek, Josef Hofman.

Ve zprávě jednatelské je uvedeno, že byla konána častá cvičení pochodová i se strojem a přítomen sbor byl veřejných cvičení s okolními sbory pořádaných.

Požárů se zúčastnil v Jeníkovících, v Černilově a ve Výravě.

Ve valné hromadě bylo usnešeno by si noví členové obstarali dle stávajícího nový stejnokroj. Potom volen byl nový správní výbor a byli zvoleni:

Václav Grošek zase velitelem

Jan Čáp podvelitelem

Václav Tošovský Jednatelem

Josef Mervart dozorce nářadí

Povelníky: Václav Fousek, Jan Tošovský, Jan Vavříňka

Pistonáři: Jan Hájek, Jan Vavříňka, Václav Machač, Jan Fousek.

V roce pak 1889 bylo 23 činných členů.

Pokladní hotovost 88zl 9 ½ kr., včemž zahrnuta podpora 60 zl obdržena od zemského výboru. Vydání pak 24 zl 12kr ponejvíce to vydání na ples.

O požárech není žádná zpráva.

Taktěž roku 1890 není o požárech žádného záznamu. Zaznamenaná jest pouze účast na veřejném cvičení ve Výravě počtem 18 členů. Sbor měl toho roku příjem 88 zl 5 ½ kr, vydání 30 zl 64 kr. Členů činných pak 25 Nově přistoupili Jan Nástraha, Jan Němeček z Jeníkovíc č. 91 a Josef Macek.

Dle protokolu valné hromady ze dne 7.května 1891 měl sbor 26 činných členů. Nově přistoupili: Josef Bouček, Jan Holeček a Josef Zilvar z Borovice. O této schůzi voleno bylo po čtvrté velitelství a funkcionáři sboru a sice:

Václav Grošek Opět velitelem

Jan Čáp podvelitel

Václav Tošovský Jednatel a pokladník

Václav Fousek dozorce nářadí

Povelníky: Josef Zilvar, Václav Joneš, Jan Vavříňka

Hornist: František Hájek

Pistonáři: Josef Mervart, Jan Fousek, Václav Sovák, Václav Voltr."

Hašení požáru účasten byl v Jeníkovcích u Janku 10. listopadu. V roce tom konán byl první výlet spojeným s koncertem pod „Národní lípu“ kde v koruně této lípy zřízena byla podlaha s lavičkami, tam mohlo pohodlně seděti a hráti 25. hudebníků. Místo pak kolem upraveno v nynější park.

Příjem sboru byl 166 zl 92 kr včemž jest zase zahrnuta podpora zemského hasičského fondu částkou 76 zl. Vydání pak 33 zl 94kr většinou to vydání na ples.

V letech 1892 a 1893 není žádných zachovalých zpráv, pouze účty jenž vykazují roku 1892 příjem 155 zl 01kr a vydání 45 zl 2kr. V tom uvedena jest položka útrata 22 členů na výletě v Meziříčí o jenerálním cvičení.

Účet z roku 1893 vyazuje příjem 170 zl 82 kr a vydání 37 zl 45 kr.

Následujícího roku 20.května 1894 volen byl zase nový správní výbor jenž zůstal nezměněm. Také byl podán návrh by sbor se zúčastnil slavností Božího Těla na Vysokém Újezdě což bylo zamítnuto. Příjem toho roku byl 166 zl 29 kr, vydání 40 zl 32 kr.

Požárů byl přítomen 30. července 1894 v Libranticích u Karla Felixe, Kateřiny Pancířové a Jna Strejčka. Možno také v Jílovici u V. Černého. Noví členové: Frant. Tošovský, Václav Voltr, K.Kašpar a Fr. Kučera. Též 30. prosince požáru ve Výravě.

Z roku 1895 jest zachován zase pouze účetní výkaz a to :

Příjem 1665 zl 75 kr, vydání 45 zl 26 kr. včemž je uvedena utrata 25/8 při ohni Jan Macka Ve Výravě a u Václava Frynty v Libranticích. N výletě v Černilově. Toho roku koupeny nově prýmky.

Požáry v roce 1896 žádné nebyly. Tohoto roku provedena předčasná volba podvelitele, jímž zvolen Václav Fousek jelikož byl dosavadním dozorcem byl na jeho místo zvolen za dozorce Josef Mervart.

Příjem toho roku 143 zl 55 kr., vydání 39 zl 50 kr.

V létě doprovodil sbor na poslední cestě svého prvního jednatele a pokladníka

Václav Tošovského

Rolníka č.6 v Horním Černilově

Požáru se zúčastnil v Libranticích a ve Výravě (dle účtu obecních)

Volby pak následujícího roku 1897 vyzněly následovně

<i>Václav Grošek</i>	<i>velitel</i>
<i>Václav Fousek</i>	<i>náměstek</i>
<i>František Hájek</i>	<i>jednatel a pokladník</i>
<i>Jan Fousek</i>	<i>dozorce nářadí</i>

Povelníky: Josef Zilvar, Jan Vavřínska a Václav Joneš

Bylo zároveň při této schůzi přistoupeno na pojištění členstva u „Dělnické úrazové pojišťovny v Praze“, jež obnášelo 2 zl 21 kr.

Příjem činil 193 zl , vydání 97 zl 39 kr.

O letech 1898 a 1899 zachovány jsou zase jen účty a to za rok 1898 vykazují příjem 125 zl 38 kr, vydání 33 zl 26 kr. Příjem za rok 1899- 124 zl 49 kr vydání 33 zl 35 kr. V roce 1898 byl účasten na národní slavnosti 50. let zrušení roboty v Meziříčí. V účtě obecním jest položka od dovezení stříkačky ale není psáno kam.

Rok 1900 počal opět volbami nového správního výboru které byly následovní za velitele zase

	<i>Václav Grošek</i>
<i>Podvelitelem</i>	<i>Václav Fousek</i>
<i>Jednatel</i>	<i>Václav Sovák</i>
<i>Dozorce</i>	<i>František Tošovský</i>

Povelníky Josef Zilvar, Jan Nástraha, František Hájek

Uzávěrka účetní zní : příjem 129 zl 50 kr., vydání 78 zl 84 kr.

Požáru se zúčastnil ve Štěnkově (dle záznamu obce)

Tohoto roku přistoupeno k hasičské župě Albrechtické. Přistoupení nabylo platnosti 20.října 1901, kdy došly schválené a opravené stanovy dle nich nesl jméno:

Místní sbor dobrovolného hasičského sboru vzájemně pojišťovacího spolku proti ohni pol. Okresu Rychnovsko-Novoměstského nad Metují v Libníkovicích

Do této doby byl sbor tak zvaným sborem „divokým“ Když přistoupeno s k zmíněné župě bylo dřívější pojištění odhlášeno. Tu dobu řízen byl nový kroj s čamarou a bez výložníků a čepice

tzv. poděbradky, z modrého sametu a s beránkem, odznak na červeném plí český lev s peřím sokolím.

Léta 1901, 1902, 1903 nezachovaly o sobě žádných pozoruhodných zpráv. Jen to se připomíná, že dle protokolu ze dne 27. listopadu m.r. bylo členstvo vedeno pod přísným dozorem k plnění řádné povinnosti služební a zachování stanov sboru. Protokol jest tento:

Protokol

Sepsaný při schůzi správního výboru sboru dobrovolných hasičů v Libníkově dne 27. listopadu 1900. Co úředně výboru přítomní jsou níže podepsaní. Jelikož dostatečný počet p. členů přítomno bylo zahájil velitel schůzi.

Věc:

1) Jest pojednání a usnešení se na základě stanov nyní v platnosti stávajících a možném vystoupení p. členů ze sboru neb přistoupení nových ke sboru v záležitosti níže uvedené. Anť jak stanovy vůbec a hasičská župa vzláští nařizuje, že každý hasič který pod těmito stanovami a u této župy účinkuje jest povinen dle výroku ústřední hasičské jednoty stejného obleku nositi, kterýžto oblek zde dle onoho vzoru i také řízen jest a poněvač pokladna zdejšího hasičského sboru úplně prázdná jest by se zní oblek ten zařídit mohl, obrátil se správní výbor na své dobrodince kteří poněkud hasičskému sboru přejí a kteří i také jistou částkou na zařízení téhož lásky plně přispěly a oblek ten následovně řízen byl. Veškerý oblek jiný mimo čamáry sobě řídí každý člen na náklad svůj a na čamáru bylo každému z oněch lásky plných příspěvků šest korun s vyhrazením jí ve sboru k šestiletému užívání a jedné koruny ročně amortisovati, a to z důvodu stanov článku 18. který ustanovuje že každý člen po dané jeho výpovědi může ihned ze sboru vystoupiti. Následkem téhož jest všehlasně usnešeno kdyby ten který koliv člen ihned odstoupil měl celý tento obnos v částce 6 korun po roce pak o korunu méně a tak do vyjití 6 korun sboru navrátil, čímž celá tato částka v šesti letech uhrazena bude, v pádu též tom kdyby některý člen v těchto šesti letech zemřel budou též jeho dědicové povinni dle svrchu uvedeného usnešení sboru vyrovnati. Důvody proč se usnešení toto stalo jsou tyto, že by se státi mohlo, že by i některý člen hned také odstoupil znak hasičský i čamáru odstranil, lacino se oblékl ze sboru posměch měl a o příspěvek na ní sbor připravil. Poznává se, že toto vše i také nastávajícím členům má býti oznámeno a dle toho s nimi pokračováno.

2) Dále usnešeno bylo kdyby kterýkoliv člen ze sboru, jsa hasičskou trubku neb jiným způsobem předvolaný buď k hasičskému cvičení, buď k požáru neb jakékoliv potřebné záležitosti hasičské se z dostatečné příčiny která ohlášena býti má se nedostavil bude složením jedné koruny co pokuty do sborové pokladny trestán vpádu pak opakovaném se jemu z dvojnásobiti má.

3) Volné návrhy nebyly žádné

Skončeno a podepsáno

Václav Sovák výbor

Václav Grošek

velitel

Jan Hástraha povelník

Václav Fousek

podvelitel

Účet pokladny roku 1901 byl: Příjem 85zl 81 kr, vydání 43 zl 82 kr.

Za rok 1902 příjem 236 K 4 h vydání 137 K 57 h. Ve vydané potom uvedeno jest 15 členů na výletě v Libranticích, potom cestné na pohřeb J.Jakubského účetního pojišťovny a hasičské župy Albrechtické.

V roce pak 1903 byl příjem 146 K 12h, vydání 92K 27h.

Stav členstva v roce 1904 byl:

Václav Grošek

Jan Slezák

Václav Fousek

Jan Lorenc

Václav Sovák

Jan Hrubý

Josef Zilvar

Václav Srdinko

Jan Nástraha

Václav Hojný

František Hájek

Jan Hájek ml.

František Tošovský

Václav Malý

Jan Němeček

Václav Hájek

Václav Kopecký

Jan Joneš

Václav Machač ml.

František Kašpar

Josef Kupka

Z těchto jsou roku 1882 pouze Václav Grošek, Václav Fousek a Václav Kopecký.

V srpnu nařízeno bylo hejtmanstvím zjištění stavu vody v obcích, o čemž se uvádí tento zápis:

Zápis

Sepsaný o přehlídce stavu vody 5 září 1904 konané. Dle nařízení c. a k. okresního hejtmanství v Hradci Králové ze dne 23 srpna 1904 pod č. 14.211, bylo nařízeno byste zjistil stav vody stávající ve studních i v nádržích.

Pročež velitel místního sboru př. Václav Grošek za přítomnosti jeho náměstka Václava Fouska, jednatele Václ. Sováka a obecního strážníka Václava Malého, prohlídku tuto důkladně předsevzal a zjistil stav vody jak ve studních i v nádržích, kde by se v pádu požáru stroj stříkací postaviti mohl. Bylo shledáno následovně:

1) V nádržích nebylo shledáno vody ani k uhájení ohně ani k jiné potřebě. Byl tedy požádán obecní úřad by se o úpravu nádržky pod obecním domkem, kde silný pramen teče postaral by se tam voda udržeti mohla, jelikož i dolejší rybník který veškeré obyvatelstvo vodou zasobuje, takřka vody prostý jest:

2) Ve studních

Číslo domu	hloubka studny m	šířka studny m	stav vody v metrech	číslo domu	hloubka studny m	šířka studny m	stav vody v metrech
1	20	1	2	18	3	1	1,5
2	4	1	0,5	19	3	1	1,25
3	3	0,60	1,25	20	3,5	1	1,25
4/1	4	1	2,25	21	3	1,25	1
4/2	3	0,65	1,25	22	5	1	2,25
5	3	1	0,5	23	3	1	1
6	-	-	-	24	5	0,80	2
7	3	0,60	0,25	25	5,5	1	2,5
8	4	1	3	26	11	1	7
9	3	0,80	2	27	4,5	1,5	1,5
10	2	1,25	2	28	4,5	1,5	1,5
11	4	1	3	29	4,5	1,5	1,5
12	3	0,80	1	31	4,5	1,5	1,5
13	4	1	1,5	32	4,5	1,5	1,5
14	-	-	-	30	4,5	1,5	1,75
15/1	4	1,5	1,5	33	7	1,5	1,75
15/2	4	0,80	3	34	-	-	-
16	4	0,80	1,5	35	4	1	1
17	3	1	2	37	3,5	1,5	1,5

Skončeno a podepsáno

Václav Sovák *jednatel*

Václav Grošek

velitel

Václav Malý *obecní strážník*

Václav Fousek

náměstek

Dne 6. listopadu provedeny volby správního výboru. Zvoleni byli:

<i>Václav Grošek</i>	<i>opět velitelem</i>
<i>Václav Fousek</i>	<i>náměstek</i>
<i>Václav Sovák</i>	<i>jednatel volbu tu nepřijal zvolen na místo jeho</i>
<i>František Kašpar</i>	

Povelníci: Václav Srdinko, Jan Nástraha, František Hájek.

Trubači: Václav Hájek a Jan Hrubý

Pistonáři: Václav Sovák, Václav Hojný, Jan Slezák, Václav Kopecký, Václav Machač, Jan Hájek.

Pokladna vykazuje příjem 203 K 90h včemž zahrnuta jest podpora ze zemského fondu částkou 80 K. Vydání 69,23K většinou na ples.

Rok 1905 nemá žádných přímých dokladů. Zaznamenána jest dodatečná volba dozorce náradí jimž pověřen Václav Malý a volba povelníka III. Odboru jimž zvolen Jan Vavřínska.

Potom zúčastnění se slavnosti 25.letého trvání sboru dobrovolných hasičů v Jeníkovcích a veřejného cvičení v Březhadě.

Uzávěrka účetní zní : příjem 149,91 K , vydání 51,46 K

Dne 14 května 1906 zapálil blesk stavení Františka Nástrahy č.11 v Horním Černilově které celé vyhořelo. Při tom zabita byla jedna kráva a omráčen čeledín.

Hašení požáru zúčastnil se sbor místní společně se sborem Výravským a Librantickým.

Jiných zpráv není:

Příjem byl 201,15K vydání 17,20K. V příjmu jest zase vedena položka podpora z hasičského fondu výboru zemského částkou 80 Kč.

Plesem uvítal sbor rok 1907. Ale dne 10. dubna přišla jemu zpráva že zemřel první zakladatel místního sboru Jan Grošek

Rolník s hostinský č.1 v Libníkovcích, od roku 1864-1904 starosta obce za což obdržel od vlády záslužný stříbrný kříž. Zasedal po mnoho let v okresním výboru v Hradci Králové v kterém zastával silničního referenta. V letech pak 1875-77 členem odhadní komise pro úpravu katastru daně pozemkové v okresech hradeckém, hořickém a nechanickém. Dále předsedou neb členem mnoha jiných spolků humaních, též i pojišťovacího spolku ve Spi.

Sbor doprovodil ho čestně k poslednímu odpočinku.

Čest budiž jeho památce!

Téhož roku zúčastnil se sbor jubilejní slavnosti a veřejného cvičení v Libranticích, který oslavil 25 leté trvání svého sboru hasičského. Také místní sbor oslavil 28. září malou slavností své 25 leté trvání při které odevzdal velitel svému náměstkovi Václavu Fouskovi, dle císařského nařízení ze dne 24. listopadu 1905 „Čestnou medaili za 25ti letou záslužnou činnost v oboru služby hasičské“

Účet tohoto roku vykazuje 229,01K příjmů a 41,80K vydání

Nadešel rok 1908. sbor opět jest pohřzen do smutku. Neboť odešel z jeho středu po delší vleklé nemoci první jeho Velitel

Václav Grošek

Rolník a hostinský, starosta obce, člen okresního zastupitelstva a jiných spolků. Pohřeb konán 10. července.

Velitelem sboru byl, jako jednatelem Václav Tošovský, od počátku až do své smrti. Tedy plných 26 let za kteroužto dobu se zúčastnil hašení všech požárů v okolí i v místě se vyskytnutých.

Sbor v něm ztratil pravého a nejlepšího hasiče, jakých už zde nebylo. Na rakev položiv mu věnec doprovodil ho s bratrským sborem Jeníkovickým na poslední cestě.

Bud' mu zachována věčná paměť!

Po smrti jeho přítomen byl sbor slavnosti svěcení křížů v naší obci. Na den 25. října svolána starostou obce Václavem Šrámkem valná hromada sboru. V úvodě protokolu toho jest zapsáno že, provedena volba velitele nově ustanoveného sboru což se nezakládá na pravdě neboť sbor ten se nerozešel. Má býti pouze udáno že provedeny za přítomnosti starosty obce Václ. Šrámka a prvního radního Jana Vavříňky nové volby správního výboru jenž vyzněly následovně

Václav Fousek	velitelem
František Kašpar	náměstek
Jan Hájek	jednatel a pokladník
Karel Hojný	četař I odboru
Jan Nástraha	četař II. Odboru

Příjem byl 180,31K vydání 25,70K

Od tohoto roku činnost sboru nechutí členstva a rozvratem nečlenů upadala.

Léta 1909,1910,1911 nemají zase žádných důležitých záznamů jen účty jež vykazují roku 1909, 232,51K příjmu 105,26K vydání

Téhož roku zvolen za odstěhovaného jednatele Jana Hájka, jednatelem Václav Hojný.

Zaznamenána jest účast na jenerálním cvičení v Jílovici. V roce 1910 na župním sjezdu v Jeníkovcích.

Příjem toho roku byl 424,82K včemž jest zase zahrnuta podpora ze zemského fondu. Vydání 165,27K.

Roku 1911 účast na sjezdech v Blešně a Polánkách. Dne 30 prosince zvoleni byli do správního výboru tito přátelé:

František Kašpar	velitel
Václav Hojný	náměstek
Václav Vavříňka st.	Jednatel

Četaři: Václav Srdinko, František Drahorád, Jan Nástraha

Příjem toho roku jest 369,87K Vydání 166,83K

Úvodem roku 1912 byl ples. Na jaře pak mělo býti pořádáno veřejné cvičení místního sboru spojené se župním sjezdem župy Albrechtické co schváleno bylo jednohlasně ve valné hromadě 15. února. Podána žádost k obecnímu zastupitelstvu o podpoření a převzetí slavného protektorátu na tento sjezd. Žádost však byla zamítnuta.

Toto vyvolalo u členstva rozhořčení a oznámili vystoupení a tím rozpuštění sboru Byli to:

František Kašpar	Václav Kopecký
Václav Hojný	Josef Fousek
Václav Vavříňka	Josef Voltr

Václav Srdínko

Václav Fousek

Jan Nástraha

Bohumil Hofman

Jan Němeček

Jiří Satoň

Václav Machač

Jan Slezák

Jan Hrubý

Josef Zilvar

Josef Joneš

Josef Kupka

Václav Sovák

U sboru zůstali Václav Vavřínska č.33 a František Drahorád. Výstroj a náradí dáno do pořádku a vše odvedeno prostřednictvím obecního úřadu a uloženo do obecní kůlny, kde vyzbroj zůstala v nepořádku do roku 1930.

Též pokladna sborová odevzdána s částkou 181,72K k obecnímu úřadu. Přesto však se zúčastnili hašení požáru v Libranticích u Bořka.

Jelikož pak zákon nařizoval, kde nestává hasičského dobrovolného sboru, musí obec udržovati sbor hasičský placený. By tak obec nemusila učiniti připsali se k těmto dvěma zbývajícím členům tito noví členové:

Josef Hojný

Josef Nástraha č.10

Emanuel Volf

Václav Vach

Václav Šrámek

Václav Macek č.2

Jan Vavřínska

Karel Bartoš č.4

Václav Volf

František Horák

Václav Horák

Většinou to členové obecního zastupitelstva. Tito si za svého středu zvolili následující správní výbor:

Jan Vavřínska velitel

Karel Bartoš náměstek

Václav Vach jednatel

Václav Šrámek zapisovatel

Byli to vesměs členové cvičení hasičskému nepřející mimo velitele. Účet na konci roku pak jest; příjem 288,34K vydání 52,30K

Přišel rok 1914. V roce 1913 sbor úplně spal. Pozoruhodné jest že místo aby obec přispívala sboru a tak tímto velice dobrý a obci k ochraně a pořádku sloužící spolek podporovala; sbor zatím ač pokladní hotovost byla malá podpořil obec. Věnoval na upravení podlahy na „Národní Lípě“ částku 36,26K.

Nadešel 26. červenec den vypuknutí světové války a sbor se rozešel znovu nadobro. | Poladnu zase spravovala dále sama obec.

Utrapám války podlehl Václav Vach a bývalý člen Jan Slezák.

O pořárech od roku 1900 až do státního převratu 1918 se nezachovalo žádných písemných zpráv. Zaznamenává se pouze účast na hašení požárů za tyto leta dle ústního podání starého člena sboru Václava Sováka jež udává požáry:

V Jeníkovcích Matějzkova kruhovka bez stroje

V Dolním Černilově u Špačka taktěž bez stroje

V Libranticích Stodola p. Kurce

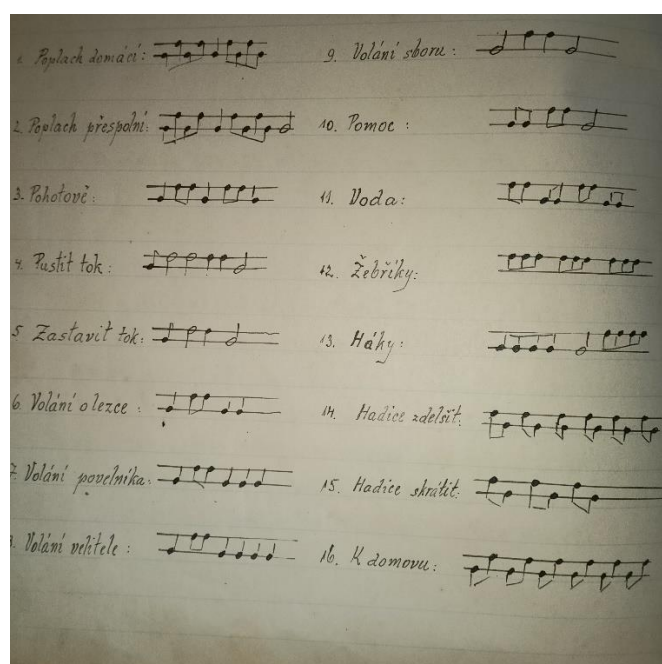
Stavení Marek a Jarkovský dále na pěti stavení Rejchrtovým, Královým, Prokšovým, Tomanovým a Eliášovým. Kde sbor náš zachránil stavení obytné pana Eliáše vzdálené asi jeden metr od jeho hořícího srubu, za co se dostalo pochvalné uznání což byl poslední požár před rozejitím v roce 1912. V roce pak 1913 u Dubna a 1915 u Báchmana.

Člen Václav Hojný uvádí požáry:

V Jeníkovcích u p. Kotlanta

Ve Výravě u p. Lukáška

Těž věnoval pro paměti sborové signály jež se uvádí:

Činnost sboru Po státním převratu v roce 1918

Utvoření nového hasičského sboru se stalo na schůzi konané dne 9. listopadu 1919. Na schůzi této zahájené starostou obce Václavem Sovákem přihlásilo se dobrovolně 27 členů činných a 5 přispívajících Jsou to:

Činní

<i>Rudolf Hrubý</i>	<i>Václav Volf</i>
<i>Václav Mervart</i>	<i>Josef Horák</i>
<i>Jan Fousek</i>	<i>Jan Nástraha</i>
<i>František Kašpar</i>	<i>Jaroslav Čáp</i>
<i>František Hájek</i>	<i>Josef Nástraha č.10</i>
<i>Josef Voltr</i>	<i>Josef Nástraha č.11</i>
<i>Václav Sovák</i>	<i>Václav Machač č.22</i>
<i>Václav Kopecký</i>	<i>Václav Machač č.38</i>
<i>František Drahorád</i>	<i>Jan Němeček</i>
<i>Václav Vavřínska č.33</i>	<i>Josef Zilvar č.1</i>
<i>Josef Kupka</i>	<i>Václav Vavřínska č.30</i>
<i>Josef Fousek st.</i>	<i>Karel Hojný</i>
<i>Emanuel Volf</i>	<i>Václav Srdinko</i>

Jan Čáp

Přispívající:

<i>Václav Hrubý</i>	<i>Josef Valtera</i>
<i>František Macek</i>	<i>Jan Veselovský</i>
<i>Josef Mervart č.27</i>	<i>Josef Jones</i>

Načež přistoupeno k volbě funkcionářů a zvoleni byli:

<i>Rudolf Hrubý</i>	<i>velitel</i>
<i>Jan Fousek</i>	<i>náměstek</i>
<i>Václav Mervart</i>	<i>jednatel a pokladník</i>

Po volbě předal nově zvoleným funkcionářům strosta obce veškeré knihy a nářadí hasičské.

Později potom přistoupil člen Václav Macek a v schůzi 14. prosince Josef Machač. \následkem odstěhování se jednatele zvolen jednatelem František Hájek.

Rok 1920 zahájen byl prvním plesem

[Dne 23. března t.r. účasten byl hašení požáru stavení p. Konečného ve Výravě. Pracováno společně se sbory výravským, Libřickým a jílovským od 7 hod. večer do 11 hod.

Toho roku přistoupil nový člen Josef Vavřínka č.33

V roce 1921 musil nastoupiti jednatel sboru činnou vojenskou skužbu, povolán na jeho místo, volbou konanou 12.ledna přítel Josef Vavřínka st.

Jiných důležitých věcí za tento rok nebylo a za rok následující 1922.

S rokem 1923 přišly zase nové volby správního výboru které vykonány byly 6. ledna a zůstali staří činovníci

<i>Rudolf Hrubý</i>	<i>Velitel</i>
<i>Jan Fousek</i>	<i>náměstek</i>
<i>Josef Vavřínka</i>	<i>jednatel</i>

Toho roku měl sbor 31 členů činných, 6 přispívajících. Přistoupili Jan Hrubý po příchodu z ruského zajetí, dále Josef Vavřínka č.30 a emanuel Volf ml.

Sbor zúčastnil se 17. června slavnosti v Jeníkovících, pak 8. července cvičení ve Výravě a Sjezdu čkoslovenského hasičstva ve dnech 29 června až 1. července v Praze

Dne 15.července pořádán výlet pod „Národní Lípu“ prvý to pořádaný výlet sborem po převratu o němž jest tento zápis:

Zápis o Výletu

Pořádaného sborem dobrovolných hasičů v Libníkovících dne 15. července t.r. pod „Národní Lípu“ u Libníkovic. Přes veliké horko které již kolik dni trvalo a které v neděli sbad vystupňovalo, scházeli se účastníci již od čsných hodin poledních. Dostvili se přátelské sbory z Výravy, Jeníkovíc a Jílovice. O druhé hodině seřazen průvod u hostince př.Jos. Zilvara který za řízného pochodu hudby p.J. Jaroměřského rozvinul se pod národní lípu která okrášlena jsouc praporem vítala nás toho dne obzvlášť tak milým stínem.

Domácí sbor čítal v průvodu 12 členů v kroji ještě starém. Při koncertě, který následoval rozproudila se živá sousedská zábava při níž zábavné podniky střelnice a koulení o ceny došly svého uplatnění. Mládež pak později i starší plně dopřáli si tance na zdravém vzduchu ve volné přírodě na prosté ktomu cíli upravené podlaze až do půl 8 hodiny večer kdy najednou zahřímalo a již se valily černé mraky které účastníky úplně rozehnali .

Po strašném víchru a lijáku odbýván večer věneček, ovšem již za slabší účasti, přesto však za veselé nálady.

Tím skončen k úplné spokojenosti ba možno říci hrdosti naší tento výlet který značně přispěl k posílení našich poměrů finančních.

Rudolf Hrubý Velitel

Josef Vavřínska

jednatel

Dne 15. září došla sboru smutná zpráva že zemřel náš zasloužilý župní starosta

Josef Tužil

v Albrechticích

Pohřbu zúčastnil se zbor počtem 4 členů v kroji.

Tohoto roku provedeny dodatečné volby funkcionářů ato za četaře zvolen Josef Voltr za členy výboru Jan Čáp a Jan Němeček a rozdány byly nové distinkce (označení hodnosti)

Za rok 1924 přistoupili další noví členové a to : Václav Fňouk, Václ. Vachek, a Josef Slezák.

Přítomen byl hašení požáru u p. Bašeho ve Výravě. Dne 3. srpna slavnosti v Jeníkovicích.

Zemřel činný člen Václav Machač nejstarší tu dobu člen sboru ve stáří 70 let. Sbor jej doprovodil počtem 10 členů v kroji k věčnému odpočinku.

Taktěž v roce 1925 přistoupilo několik členů a to: Josef Čáp, Josef Vachek, Josef Mervart č 41 ml., Václav Machač ml. č 38, Václav Sovák ml., Václav Vavřínska č.30 ml. a Václav Duchač. Sbor potom měl 41 členů činných a a 5 přispívajících.

V měsíci květnu kopeny byly nové spolkové kroje slavnostní a to 10 bluz nových 1 zánovní a 20 čepic které si členové zaplatili. Dále kopeny od firmy B.Pádl ve Smiřicích 4 díly hadic.

Dne 20 října zemřel činný člen Emanuel Volf v brzku potom bývalý člen jeden ztěch kteří v roce 1882 stáli při založení sboru a to : Václav Joneš z Borovice. Sbor oba doprovodil na poslední jejich cestě.

Dále se zúčastnil 7 června okrskového sjezdu v Březhradě a 19 července odhalení pomníku padlým ve světové válce v Jeníkovicích.

Ve valné hramadě dne 22 prosince volen byl zase nový výbor. Zvolen byl zase celý výbor stávající. Potom podán návrh by utvořen byl při sboru divadelní odbor, což se stalo. K vedení pověřeni přátelé Rudolf Hrubý a Josef Vavřínska č.33

Plesem uvítán zase nový rok, rok 1926. Po plesu vstoupil učenost zmíněný odbor divadelní, který si na začátek vybral divadelní hru od Josefa Štolby drama o 3 jednáních „Závěť“. Kus

sehrán s úspěchem 28 února na jevišti místního odboru tělocvičné jednoty „Sokola“ v sále Josefa Zilvara za vedení zmíněných členů a režije Vacl. Volfa.

Druhou hrou sehrána veselohra „Zápas o nevěstu“ od Terd. Olivy dne 18 dubna.

Další činnost sboru: Na výletě v Jeníkovících. Potom při požáru v Jeníkovících.

Kopena nová matriční kniha a nové spolkové razítko. Přihlásili se noví členové Josef Rabas, Jaroslav Horák a Václav Volf ml.

Toho roku nařídila ústřední hasičská jednota by členové se oslovovali slovem –Bratře-

Následujícího roku 1927 byla činnost sboru velice slabá. Slibována byla cvičení a když přišlo jaro cvičení usnulo. Pořádán byl pouze výlet a sylvestrovský večer.

Taktéž rok 1928 nemá žádnou význačnou činnost. Sehrán byl divadelní děj od Bognéra „Černé jezero“ 11 března.

Na výlet toho roku koupeny byl od Lorenc z Černilova prkna na lavičky a stolky.

Počátek roku 1929 začíná valnou hromadou na které volen zase správní výbor a to velitelem Josef Voltr jelikož volbu nepřijal zvolen na místo něho právě přihlášený člen

Karel Bartoš

Václav Sovák jednatel

Josef Vachek náměstek velitele

Josef Kupka pokladník

Členy výboru: Jan Čáp, Jan Hrubý, Václav Machač, Jaros. Čáp,

Toho roku pořízeny nynější červené čamary (distinkce). Zavedena za vedení Karla Brtoše služba samaritská a koupená nástěnná přenosná lékárnička za 180 Kč.

Zúčastnil se požáru v Jeníkovících na stavení p. Bajera. Taktéž hasičských sjezdů naší župy a to v Lejšovce, v Ledcích a v Libranticích.

Příčemž založen byl při místním sboru ženský odbor

Zakládající členové tohoto jsou

Anna Hrubá

Ladislava Drahorádová

Anežka Hrubá

Jarmila Štěpařová

Sehrány byly dvě divadla to 3 března hra ze života „Parnásie“ 26 prosince pak hra „ Láska kvete v každém věku“ Mimo to pořádán výlet 16 června poslední to pod naší to památkou „Národní Lípou“ To si jistě z nás žádný nepomyslíl.

Přihnila se dne 4 července větrná bouře a památku naší zničila na-dobro. Sbor uspořádal 28 července důstojné rozloučení. O dějinách lípy promluvil starosta obce Václav Šrámek při čemž za zvuku národní hymny „Kde domov můj“ položen do padlé koruny její, naposledy prapor by si v ní ještě aspoň pohověl. Potom přednesly školní děti básně k tomu sepsané a zahrána národní píseň „Zahučely hory“ Nakonec přednesl pan učitel Václav Kašpar rodák zdejší tuto báseň:

Mrtvá lípa nám zpívá.

Sta let jsem tady stála v kraji, šumě kvetoucí

Sta zim v koš ramen rozpjatých mi padal sníh

Kdo máte trochu vzpomínek a srdce, srdce horoucí

Zaplačte nademnou! Tep mízy v kůře ztich....

Z popadlých listů zmlkajících zvolna do věčného spaní

Poslyšte píseň mrtvé lípy, vkráse života a smutku umírání!

To bylo dávno. |Co malý věčný strom mne kdosi zasadil,

Korunu polaskal a kmen pohladil

A více se o mne mladou nestaral.

Je přece tolik mladých lip, a jsou tak stejné docela,

Že nenapadne nikoho, aby se lípky někdo ptal,

Jak bude vypadat, až bude velká, velká, dopělá.

Tehdy jsem rostla sama pro sebe.

Pokornou touhu měla jsem, vyrůst až do nebe,

A myslila si bláhová že jednou větším poručí

By mohly ji bílé hvězdy v nocích obejmouli náručí

Čas korunou mi vál, pták v sníh se choulil, cvrček zpíval v klase,

V barvách těšilo jaro i v mlze tesknil podzimek,

A dřív než moje duše nadála se,
Byla jsem stará jeden lidský věk. -
To počala jsem žít pro své okolí.
Myslíte, že to duši stromu nebolí, když
Odevšech jest opuštěn a nikdo si ho nevšímá,
Když nikdo na něm nespočine očima?
Tehdá kdo na mně pohleděl a pomyslíl tak sobě,
jak jsem krásná. I druzí přišli, pochválili koš i kmen,
a palouček že kolem mne tak nějak pustý byl vté době
pár družek vsadili, bych nebyla tu sama jen
Ach ani nevíte, jak šťastně rostlo se mě.
Sílu jsem kořeny sála z řader štědré země,
a když jsem květem obsypána stála v jasu letních dní
byla jsem velká, čistá kytka svatební.
Měli mně rádi staří i mladí,
v květnových nocích, kdy každý můj list se blahem rozšuměl,
dech s polí kdy cítit tu bylo i kvetoucí sad,
líp než kde jinde hoch dívce tu pověděti uměl, jak jí má rád....
V červánkách žhavých, kdy v květech mi hučely včely
O poutích pode mnou muzika hrála, muzika hrála,
Mladá tu chasa, pokud den nezhasl skvělý,
tančila, zpívala, smála se, smála.
Život tu proudil, jak vítr v žitném poli.
Koho co trápí, koho co bolí,
až o pouti se moje větve rozhučí, ať přijde k nim,
a já jej občerstvím. -
A táhly podzimly, tesklivě zazněné.
Kdy moje větve zvolna listím krvácely, zraněné
a ptáci na odletu spočívali u mne křídlym znaveným

než v modrých dálkách ztrácely se jako dým.

A zimy studily mne rok co rok

sněhové vločky stekouce mi po sněžitých

bičuje severákem rozoraný kmene bok

Závěje, závěje, sníh a sníh.-

Čas prchal dál, rok k roku na bedra mi hromadil

kmen trouchnivěl

ti co mě jako mladou, lípu znali, hřbitov dávno skryl

Věk třetí šel, věk třetí šel.

A přišel ten můj den!

Byl červenec, kraj planul ohněm jediným.

Silnice svištily, obloha žhnula, žhnula jen,

vzduch zněl tu tichem zvonivým,

jenž vysoko vyhruzně stálo.-

k bouři se chystalo.

A přiletěla!

I lidé nejstarší nepamatují takovou.

Strašlivý, strašlivý nápor do větví, zoufalí výkřik drceného těla.

Máchnutí obranou blannou

a- Pád!

Ach staletí strom tady stojí, staletí,

Pro jeden okamžik jakéhos prokletí...

Můj bože už tu nestojím.

Kmen roztrhán, list povadlý, jen vítr hrá si jim.

Z tolika krásy, bohatství a štěstí

Takovou chudobu, nelze snést.-

Kdo jste mne miloval, kdo mě měl rád,

Kdo jste mne viděl, jak jsem umírala,

Vzpomeňte někdy, až budu spát

Jak jsem tady stála!

Báseň tu věnoval pro paměť svým rodákům.

Po této básni zahrány byly obě národní hymny a nastal tichý odchod. Čistý výtěžek z malého vstupného a prodejem pohlednic a částce 435K věnoval sbor na opravu tohoto místa.

Toho roku přistoupili noví členové: Jiří Dostál, Josef Šimon, Václav Horák, Josef Veselka ml., František Neuman, Karel Štěpař, Václav Drahorád, Jan Hrubý ml.
Dne 20. října doprovodil sbor svého činného člena bratra

Václava Srdinku

Byl vždy dobrým činným členem.

Rok 1930

Stav členstva jest tento :47 členů činných jsou to dle stáří: Narození

Roku 1868 Němeček Jan
1869 Volf Václav
1870 Sovák Václav, Nástraha Jan
1877 Vavříňka Vacl.
1879 Hojný Václav, Machač Václav
1882 Hrubý Jan
1884 Tošovský Josef
1885 Kupka Josef, Drahorád František
1886 Volf Josef
1887 Fousek Jan
1890 Fousek Josef
1892 Hrubý Rudolf
1895 Fousek Josef č.11
1894 Nástraha Josef č.10
1897 Bartoš Karel, Čáp Jan, Čáp Josef, Horák Josef, Macek Václav, Šimon Josef, Vavříňka Josef, Vachek Josef,
1899 Kopecký Václav, Kašpar František
1900 Hájek František, Rabas Josef
1901 Čáp Jaroslav
1902 Blecha Bohumil
1905 Fňouk Václav, Volf Emanuel, Vachek Václav
1906 Slezák Josef, Sokol Alois, Vavříňka Josef, Machač Vacl.
1907 Vavříňka Václav, Sovák Václav
1909 Horák Jaroslav, Volf Václav
1910 Štěpař Karel
1912 Veselka Josef, Horák Václav
1913 Drahorád Václav, Hrubý Jan

Dále 7 členů přispívajících a 9 členů odboru ženského a to:

Hrubá Anna	Machačová Božena
Hrubá Anežka	Blechová Anežka
Drahorádová Ladislava	Sokolová Emilie
Štěpařová Jarmila	Kopecká Emilie
Machačová Růžena	

Na konci roku přistoupila

Voltrová Marie

O valné hromadě odhlasováno všehlasně pořádati příštího roku první župní hasičský sjezd s veřejným vystoupením místního sboru.

V roce tom počalo se více cvičiti a navštíveny byly zase sjezdy hasičské naší župy a to v Čánce, v Jeníkovících a ve Skršicích. Dne 7 června se zúčastnil hašení požáru ve vzdálené obci Mokrému kde najednou vyhořelo 9. stavení.

Těž oblesal druhou župní hasičskou školu v Albrechticích ve dnech 4;11;18 května a to bratři Sovák Václav ml. a Drahorád Václav za ženský odbor sestra Anežka Hrubá kteří obdrželi řádné vysvědčení. Potom zvolena byla Anežka Hrubá vedoucí ženského odboru. Její zástupkyní zvolena sestra Božena Macháčová. Téhož roku pořídily si sami ženy slavnostní stejnokroj jenž sestává.

Tmavě modrá skládaná sukýnka, bílý živůtek s krátkými rukávy lemovanými červenou šňůrkou, též kolem krku červená šňůrka se střepečky. Na rukávech pak vyložky a distinkce jako mají členové, Na hlavu červená čelenka. Po prvé se zúčastnily s členstvem na sjezdu v Čánce a v Jeníkovících.

Sehrány byly za vedení Václ. Volfa a Karla Bartoše dvě divadelní hry a to 21 dubna „Podzimní píseň“ a 30 listopadu „Zmatek nad zmatek“

Rozebrána byla a vyčištěna částečně osobní výzbroj.

Dne 4. ledna zemřel v Libranticích náš přispívající a zakládající člen bratr

Josef Valtera

Dne 20 září pak doprovodil sbor na poslední cestě zase přispívajícího člena a vdobě založení 1882 prvního podvelitele bratra

Václava Hrubého

Rolníka na odpočinku č.15 v Libníkovících

Toho roku zaveden ústřední hasičskou jednotou nový členský katastr a legitimace s členskými odznaky s heslem „ Na pomoc“

Toť asi vše.

A nyní s chutí a radostí do nového roku, roku to 1931 ve kterém budeme odbývati

PRVNÍ HASIČSKÝ SJEZD

SPOJENÝ S VEŘEJNÝM CVIČENÍM

V LIBNÍKOVICÍCH

ZDAR JEMU!

Přijato a schváleno ve schůzi správního výboru konané dne 11.března 1931 v hostinci u Žilvaru

Hojiný Václav starosta

Barbora Havel k. s. veditel

Vachek Jos. t. č. náměstek
Lápa Jaroslav člen výboru

Václav "Kachac" " "

Jan Lápa " "

Hrubý Jan " "

Krátký přehled naší župy v roce 1931

Hasičská župa vzájemné pojišťovny v Albrechticích n. O.

Číslo 81.

V roce 1875 usnesla se správní rada Vzájemně pojišťovacího spolku proti ohni pol.okr. Rychnovko – Novoměstského n. M. jehož sídlo tenkrát ještě ve Spech se nalézalo z pokladních přebytků této pojišťovny zakoupit čtyři čtyřkolové stříkačky a ustanovila se zároveň na tom, propůjčiti je po smyslu stanov čl. 32 do pojištěných obcí pod podmínkou, když ta obec, kam stříkačka se k dodání určí, postará se o vytvoření dobrovolného hasičského sboru v této obci, takto zřízený sbor byl povinen přistoupiti k župě téhož spolku, jejížto stanovy tenkrát právě se připravovaly a když dne 4. května 1876 c.k. místodržitelství pro král. České výnosem ze dne 4. května 1876 pod č. 21.164 předložené stanovy schválilo, utvořila se tímto způsobem nynější rozsáhlá hasičská župa která v roce 1931 čítá 135 sborů hasičských se 4 478 členy. Župa rozdělena jest na 8 okresu a to: okres holický, královehradecký, jaroměřský, kostelecký n/O, litomyšlský, novoměstský, opočenský, vysokomýtský.

Župu vedou tito činovníci:

Starosta:	František Frejdl, v Albrechticích n/O
Náměstek:	Josef Šrámek z Piletic
Jednatel:	Jaroslav Petras ředitel pojišťovny Albrechtice
Župní vzdělavatel a dozorce:	František Holanec řid. Uč. Ze Semechnic okr. Opočno
Jeho náměstek:	Gustav Kadlec řid.uč. v Jehnědí okr. Litomyšl
Okrskoví dozorcí:	Václav Vachek z Oujezda okr. Hradec Králové
	Josef Brdíčko z Dolan okr. Jaroměř
	František Chejnovský z Bošína okr. Vysoké Mýto
	Josef Duchač z Krčína okr. Nové Město n/M
	František Mrázek z Nové Vsi okr. Kostelec n/O
	Josef Valenta z Ostřetína okr. Holice

Zástupci župy a obce přítomní našeho sjezdu 7. června 1931

František Holanec ze Semechnic
župní dozorce a vzdělavatel
Vnovětz z Boluslavic
krajinský, soumarilský náčelník
Vachek Vaclav okr. dozorc.
V. Brsinec starosta obce

Josef Šrámek
zástupce župy

Začíná rok 1931. Jest to čtyřicátý devátý rok od založení hasičského sboru v Libníkovicích.

Katastr členský vykazuje 48 členů činných, 7 přispívajících, 9 členů odboru ženského. Během roku přistoupili Kupka Josef ml., Veselovský Josef z žen Rabasová Růžena. Vystoupili 4 členové. Rok nazván rokem sjezdovým neb bylo našemu sboru umožněno a župou přiřknuto pořádati župní sjezd.

Sbor zahajuje svoji činnost plesem, který pořádán za čistě sousedské a přátelské nálady 11. ledna

Po něm sehrál divadelní odbor souboru 22 března divadelní hru od Jos. Skružného „Podvodnice“

Dojímavý to obrázek dvou sester různých povah a válečného slepce, při následujícím obsazení:

Ing. Bohuš Jílek, válečný slepec

Václ. Sovák

Ing. Holý, jeho přítel

Josef Veselka

Mg. Ph. Rezek

Václ. Volf

Dr. Bělásek

Al. Sokol

Dr. Helebrant, lékař

Václ. Horák

Vaníček, zahradník

Jarosl. Horák

Pí.Řehořková

Anež. Blechová

Helena, Jarmila – její dcery

Jar. Štěpařová

SL. Vronská, Panská

Mar. Voltrová

Sehráno celkem dobře

Mimo toho od 15. února nacvičována byla prostná cvičení; cvičení se sekyrkami a praporky společné mužů a žen sestavené místním velitelem br. Kar. Bartošem. K tomuto cvičení po nácvičném kursu provedeném v Pileticích, kterého se rovněž zúčastnili br. Velitel K. Bartoš s jednatelem br. Sovákem se přidružilo cvičení se žerděmi. Cvičení to určené bylo na krajský sjezd do Pardubic. Též odeslán šestinedělní kurs samaritský v Hradci králové. Absolvovali jej s dobrým prospěchem br. Veselka Josef ml. a Drahorád Václ. Sestra Anežka Hrubá nacvičila na národní písni cvičení se školními dívkami které doplnilo program sjezdu. Možno též zaznamenati že přece v tomto roce byla pojištěna požární příprěž na povinné ručení částkou 10 000 Kč u pojišťovny naší župy v Albrechticích po dobu 10 roků. Usnešení se stalo ve schůzi výboru 11. března Pojistné 76- Kč platí sbor sám ač by to bylo povinností obce. Vten čas podána žádost za přijmutí protektorátu na sjezd která byla vbrzku příznivě vyřízena a tím obec protektorát přijala.

Dne 8. května pak doprovodil sbor na poslední cestě svého činného dobrého mladého ještě pracovníka hasičského a divadelního bratra

Karla Štěpaře

Zemřel po krátké nemoci ve věku 21 let. Pohřbu zúčastnilo se 9 bratří a 5 sester v kroji, věnován mu krásný zelený věnec s červenobílou stuhou s nápisem „Svému

milému bratru – sbor dobrovolných hasičů“ Rodina Štěpařova darovala sboru potom 100 Kč.

Těž župa ztratila své tři dobré činovníky a to bratři:

Gustav Kadlec okrskového dozorce z Jehnědí okr. Litomyšl

Josef Valenta -''- z Ostřetína okr. Holice

František Chejnovský -''- z Bošína okr. Vysoké Mýto

Čest budiž jejich památce!

Nyní se již blížil kvapem den našeho sjezdu jež byl stanoven na den 7 června. Nehledě na žádné překážky které byly vedoucím členům činěny a pevnou vůlí cvičících bratří sjezd přece dobudován. Nacvičeno požární cvičení a školní cvičení a již plakáty oznamovaly úplný pořad sjezdu.

Plakát sjezdový:

Hasičská župa Albrechtice okrsek královehradecký.

Pořádá dne 7. června 1931

„První župní hasičský sjezd v Libníkovicích“

pod protektorátem obecního zastupitelstva

Pořad: od 10 hodin vítání sboru

11 hodin zkoušky na cvičení se žerděmi

12 -''- oběd

13 -''- valná hromada v hostinci br. Zilvara

13 ½ -''- Řadění průvodu pod rozhlednou

14 -''- Průvod ku zbrojnici tam : 1) Uvítání sborů a hostí

2) Proslov zástupce župy

3) školní cvičení se stříkačkou

(ženský odbor)

4) Odchod na cvičiště

Koncert s taneční veselící úplné hudby p. Jaroměřského. Mezi koncertem provedeno bude cvičení.

1) Skupinové cvičení se sekyrkami a praporky mužů a žen místního sboru vlastní sestavy.

2) Cvičení požární se strojem z roku 1882

3) Cvičení se žerděmi (mužstvo celého okrsku)

Večer věneček

Potom vykonal správní výbor nutné přípravy sjezdu a zřízeno bylo cvičiště.

Den 7. červen přišel. Ač počasí předtím pěkné se zhoršilo a neukazoval se žádný příjemný de, přece již o 10 hodině toho dne sjížděli bratrské sbory okolní na náš první sjezd. Přijely sbory:

1 Albrechtice	4 členové	10 Pouchov	6 členů
2 Oujezd	12 -''-	11 Ledce	8 -''-
3 Čánka	13 -''-	12 Bešno	2 -''-
4 Mokré	15 -''-	13 Svinary	7 -''-
5 Jeníkovice	25 -''-	14 Skršice	8 -''-
6 Librantice	14 -''-	15 Jilovice	9 -''-
7 Lejšovka	6 -''-	16 Pohoří	3 -''-
8 Věkoše	9 -''-		
9 Výrava	10 -''-		

Těž zavítali knám. Náš milý župní dozorce a vzdělavatel bratr František Holanec říd. Uč. Za Semechnoce ač dlel toho času na zemské valné hromadě hasičské v Praze a měl býti zastoupen br. Kar. Balcarem okrskovým dozorcem okrsku Holického přece přijel sám a nás svojí pěknou přednáškou povzbudil.

Dále byli přítomni: Zástupce župy Václ. Horák z Přerých

Okrskový dozorce Václ. Vaceh z Oujezdce

Krajský samaritský náčelník Václav Novák z Bohuslavic

a starosta naší obce Václav Šrámek

O 13 hodině konána valná hromada, kterou zahajil starosta sboru Václav Hojný. Načež se všichni zástupci zapsali vlastní rukou do naší pamětní knihy. Jak viděti jest na straně 51 této knihy. Následoval krátký obsah činnosti sboru od svého založení, který podal jednatel br. Sovák a byl čas k raděni průvodu. Průvod vyšel od rozhledny ku zbrojnici kde byly přednášky jmenovaných zástupců, zahrány státní hymny „Kde domov můj“ a „Nad tatrú sa blýská“ na to provedly sestry našeho sboru školní cvičení se stříkačkou. Cvičily sestry: Hrubá Anežka, Machačová Božena, Blechová Anežka, Drahorádová Ladislava, Kopecká Emílie, Sokolová Emílie a Voltrová Marie. Potom byl odchod na cvičiště na dolní obec do zahrady br. Sováka a Voltra. Následoval ihned za vedení velitele br. Bartoše nástup na vlastní cvičení se sekyrkami a praporky. Praporky cvičily výše jmenované sestry. Sekerky pak bratři: Volf Václav, Vachek Václav, Machač Václ., Veselovský Josef, Kupka Josef, Veselka Josef, Drahorád Václ., Hrubý Jan, Sokol Alois, Sovák Václ., Slezák Josef a Václ.

Dále provedeno na stavení br. Sováka cvičení požární kterého se činně zúčastnily bratři: Kašpar František, Vavřínska Václ., Machač Václ., Volf Václ., Hrubý Jan, Slezák Josef, Sokol Alois, Vachek Václav. Koně do stroje zapůjčil br. Jan Čáp.

Jelikož se hnala bouře proveden nástup za vedení br. Sejkory z Albrechtic na cvičení se žerděmi. Žerdě cvičilo 8 bratří z Jeníkovíc. 5 z Librantic a 5 místních.

Technická komise se vyslovila pochvalně, jak viděti jest z opisu tohoto zápisu.

Zápis

Sepsaný o župním sjezdu v Libníkovcích dne 7 června 1931 za přítomnosti 16 zborů se 157 členy

Při cvičení požárním byl proveden přesný nástup, voda byla na místě ohroženém za 1 minutu a dává se jim z tohoto známka výborná.

Cvičení školní provedeno sestrami, a dává se známka velmi dobrá.

Cvičení sekyrkové a žerděmi bylo provedeno bezvadně a sekyrkové doporučuje se širšímu rozšíření.

Žačky měli cvičení ideální a velice se zamlouvala.

Sboru se dává za všechna provedená cvičení pochvalné uznání

<i>Jan Kašpar z Piletic</i>	<i>Zapisovatel</i>	<i>Frant. Holanec</i>	<i>žup. doroz. a vzděl.</i>
<i>Václav Horák z Přepychl</i>	<i>Václav Vachek z Oujezdce</i>	<i>Václav Novák z Bohuslavic</i>	
<i>Čl. správní rady</i>	<i>okrskový dozorce</i>	<i>kraj. Sam. Náčel.</i>	

Další členové komise:

<i>Kadeřávek z Věkoš</i>	<i>Miřijovský z Librantic</i>
<i>Sejkora z Albrechtic</i>	<i>Scháněl ze Svinar</i>
<i>Krejčí z Jeníkovic</i>	<i>Havel z Výravý</i>

Herzán z Ledec

Po cvičení rozproudila se veselá zábava při tanci která byla brzy rozeznána velikým lijákem a účastníky sjezdu nadobro rozahnala. - Škoda!- Přesto však stav finanční dopadl dobře. Večer sjezd zakončen taneční veselicí v hostinci br. Zilvara.

Dne 14. června zúčastnili se někteří členové záchraných prací a hašení požáru v Ledcích, který vypukl při sokolském cvičení tam pořádaném ve stodolách družstevního dvora.

Dne 28. června bylo 9 bratří a 5 sester zúčastněno na sjezdu okrsku opočenského v Mokřém, kde 5. bratří cvičilo též cvičení se žerděmi.

12. července pak 12 bratří a 6 sester krajského sjezdu hasičského v Pardubicích v rámci to výstavy sportu a tělesné výchovy. Tam též bratři: Rabas Jos., Volf Václ., Hrubý Jan, Sokol Al., Sovák Václ. A Drahorád Václ. Cvičili se žerděmi. Výlet do Pardubic konán autobusem p. K. Čížka z Opočna.

Ku konci roku, to 22. listopadu sehrál zábavní odbor za účinkování sester: Hrubé Anež., Macháčové Bož., Blechové Anež., Sokolové E., Volterové Mar. A Štěpařové Jar. Bratří pak: Veselka Jos., Horák Jaros., Volf Václ., Kupka Jos., Sovák Václ., Hrubý Jan, za vedení br. R. Bartoše a Hrubého R. divadelní hru

„FURIANT“

Obraz o 5 jednáních z vesnického života. Sahráno při úplně vyprodaném sále k úplně spokojenosti publika. Tím ukončena činnost sboru za rok 1931

Zapsal Václ. Sovák t.č.

Jednatel sboru

Zápis chválen ve schůzi výboru dne 7.prosince 1931

Valná hromada konaná 20 prosince 1931 přinesla do místního správního výboru značné změny a to

Starostou zvolen	br. Václ. Hojný
velitelem	Jan Fousek
náměstkem jeho	Josef Fousek ml.
vedoucí žen	sestra Anežka Hrubá
zástupkyně její	Božena Macháčová
jednatel a vzdělavatel Br,	Václ. Sovák ml.
pokladník	Jos. Kupka st.
Vedoucí samaritské stráže	Karel Bartoš
Členové výboru	Rudolf Kopecký
	Václav Vavříňka ml.
	Alois Sokol
Revisory účtů	František Hájek
	Josef Vavříňka st.

Taktéž v župním správním výboru za zemřelé členy nastoupili noví bratři a to:

Za okres Vysoké Mýto bratr Jos. Mikulecký z hor. Sloupnice

Za okre Lytomyšl bratr Frant. Pánek z Tisové

Za okres Holice bratr Karel Balcar z Poběžovic

V župě na konci roku 1931 přihlášeno 4 552 členů ve 135 sborech.

Br. Župní vzdělavatel řeční

o sjezdě v Libňovicích

7.června 1931

Ženský odbor při cvičení se

stříkačkou o sjezdě 7. VI. 1931

v Libňovicích

1882-----1932

Jako sen uplynul rok 1932. Přešly smavé chvíle, přebolely všechny nezdary, prchly v nekonečnou dálavu radosti i boly. Nad hlavami lidskými přeletěl dlouhý rok zanechávaje v duších vzpomínky.

Padesát roků již uplynulo od založení hasičského sboru v Libníkovcích. Zakládající členové skoro všichni opustili naše řady a odebrali se k věčnému odpočinku. Bijí pouze Jos. Mervart, Vac. Fousek, Jan Hojný, Jan Čáp, Václav Šrámek, Vác. Voltr, Jan Vavřík. Z nich první dva jsou dosud přispívajícími členy.

Sbor oslavil svoji památku založení a uctil památku svých zakladatelů dne 29. května odhalením pamětní desky Janu a Vaclavu Groškovým na domě číslo 1 v Libníkovcích bývalém jejich bydlišti. Zhotovena byla ze žulového kamene Janem Kussým, sochařem z Třebechovic za cenu 385.- Kč

Deska nese nápis:

Za zásluhu o obec a založení

hasičského sboru v r. 1882

Janu a Václ. Groškovým

Věnuje sbor 1932

Jako slavnostní řečník zúčastnil se slavnosti Václav Pozdílek, rolník t.č. poslanec republikánské strany z Nahořan, který pěknými slovy vyličil život Groškův a dějiny našeho sboru od jeho založení do naší doby. Po řeči za zvuku státní hymny deska odhalena, čímž vztýčena zároveň státní vlajka. Průvod potom kterého se zúčastnili bratrské sbory z Jeníkovice a Výravky se odebral pod rozhlednu kde pořádán koncert s taneční veselí. Večer v hostinci br. Zilvara věneček. Tím slavnost ukončena.

Tohoto roku pořádán ještě 31 ledna ples, sehrány tři divadla to: „ ta naše Máňa“, „Románek na horách“(na Vys. Újezdě), „ Na manželské frontě klid“, všechny veselohry

Zúčastnili jsme se okrskového sjezdu 19 června ve Svinarech a 10 července slavnosti 50ti letého trvání sboru ve Výravě

Dne 26 července doprovodili na poslední cestě bývalého velitele br.

Františka Kašpara

Rolníka na odpočinku, který zemřel po těžké nemoci ve stáří 60 roků.

Stav členstva ku konci roku jest 49 členů činných, 7 přispívajících 7 členů odboru ženského.

Jmění zařízení sborového odhadnuto na 7 284.-Kč mimo hotového kapitálu.

Stav finanční následkem světové krise peněžní poklesl, takže na všech podnicích v tomto roce pořádaných se jeví deficit (prodělek).

Tak minul jubilejní rok našeho sboru.

Zato však nové předsednictvo České zemské hasičské jednoty se zabývalo sanací hasičského domu. Jak již známo postavilo bývalé předsednictvo ČZHJ. Za vedení Seidla, Macháčka, Křečara aj. hasičský dům v Praze nákladem 17 000 000 Kč. Dne 20 ledna 1926 konána první schůze stavebního výboru při které zakoupen od Seidla pozemek ve výměře 1961,63 čtverečných metrů za cenu 1 600 000 Kč. Dne 28 září t.r. kladen základní kámen. Stavba úplně dokončena v roce 1929. Neuvážením a nehospodárností těchto vedoucích přivedli Č.Z.H.J. na pokraj záhuby a hasičský dům do konkursu. Muselo proto nové předsednictvo zvolene na začátku roku 1932 rychlím zakročením záhubu odvráti a přivoditi tím sanaci hasičského domu. Což se po obtížích s podnikateli a s vládními kruhy zdařilo, takže během roku byly veškeré pohledávky urovnány. Dům odhadnut na cenu 10 000 000 Kč, ze svých prostředků dosud splaceno 2 323 258 Kč. Po urovnání zůstává nesplaceno 7 500 000 Kč což splatiti se má za 15 let. Tolik ze zpráv v Hasičských rozhledech (věstníku ČZHJ)

Zdar další práci!

Prohlédl s potěšením

schváleno ve schůzi správního výboru

Fr.Holanec, žup. dozorce

dne 6 ledna 1933

6.ledna 1934

Cvičení se žeděmi

V Mokrému

28. června 1931

(na obrázku 5 bratří zdejších)

Rok zase uplynul a nám zůstaly jen vzpomínky. Činnost v uplynulém roce 1933 začíná plesem dne 5 února, při velice slabé návštěvě. Vybráno bylo celkem 328 Kč. Na to bylo vydání Hudba 8 mužů 315 Kč, 50 kusů obyčejných plakátů 45 Kč, kolek a dávka obci 48 Kč. /čet br. Zilvara za večeři hudbě, světlo, topení a uklid 50 Kč a drobné vydání na dekoraci sálu 23 Kč.

Na svátky velikonoční 16 dubna se hráli školní děti za vedení sborových funkcionářů na oslavu 83tých narozenin pana presidenta T.G. Masaryka výpravnou divadelní hru:

„Tajemný dub“

Hra se hrána velice pěkně ale pokažena byla deštivým počasím. Dne 14 dubna zúčastnilo se 21 členů činně při požáru os. Tresky ve Výravě. Leč pro značnou vzdálenost vody od požáru stroj náš i hadice nepostačovaly, Doma potom konáno cvičení domácí.

Okrskový sjezd konaný naším okrskem v Blešbě 9 července navštíven naším sborem počtem 9 mužů a 7 žen. Bratr Vác. Drahorád jako člen samaritské stráže konal službu samaritskou při ukázce náletu bombardovacích letadel na osadu v Blešně, a leteckého dne 28. září v Hradci Král. Bratr jednatel navštívil okrskový sjezd v Očelicích.

O pouti 16 července měl býti pořádán obvyklý výlet leč deštivé počasí neodovolilo nám pod rozhlednu se vydati, pořádána pouze zábava v hostinci br. Jos. Zilvara a výlet odložen na neděli 23 července kdy pořádán společně s hudbou p J. Jaroměřského zase ale s malým výnosem

Přišla doba žní a činnost další odálena. Tohoto roku jsme se zúčastnily též pohřbu choti bývalého prvního velitel pí. Františky Groškové.

Župní valná hromada usnesla se že ve sborech nesmí míti členy – zástupci jiných pojišťoven. Jinak bude celý sbor ze svazku župy Albrechtické vyloučen.

Další krátká činnost naší župy:

Starosta naší župy František Frejdl slavil svoje 80tiletí. Župní dozorce a vzdělavatel František Holanec jmenován čestným členem župy a okrsku holického. Dále usnesl se pořádati župní sjezd příštím roce a potom každoročně vždy v jiném okrsku. Dosud pořádány pro značný rozsah župy jen sjezdy okrskové. V důsledku těžké finanční situace Č.Z.H.J. uvažovala župa o sestavení nových stanov, které tak bratři Fr. Holanec, Jar. Petras a K. Balcar sestavily a předložily zemskému úřadu ku schválení, do nichž vložili „že župa může ze svazku Č.Z.H.J. vystoupiti a býti samostatnou župou“ Leč česká zemská hasičská jednota podala proti stanovám námítky a bojí se o shroucení se sanace hasičského domu neb naše župa odvádí ročně 23 095 Kč členských příspěvků což činí během patnácti let na které je sanace (narovnání) rozvržena značné peníze.

Tím také dosáhl celkový náklad na udržování naší župy částky 60 000 Kč což hradí vše Vzájemná pojišťovna v Albrechticích, též agendu celé župy obstarává úřednictvo pojišťovny zdarma.

Kdyby si měli udržování župy platiti sbory jako se děje u jiných žup připadla by na náš sbor dle dnešního stavu členstva částka asi 1000 Kč.

Jistě značný dar od župy který takto na nás připadá neb nevím jak by jsme sami při dnešní krizi to vyniklly,

“Ku konci pak roku přichází do všech koutů republiky smutná zpráva o smrti našeho státníka bratra

Dr. Antonína Švehly.

Vedle p. presidenta T.G.Masaryka a Dr. Ed. Beneše nejznámější český politik v cizině není již mezi námi. Odešel dne 12. prosince 1933 o 16 hodině do neznámých dálav. Odešel jeden z hlavních tvůrců naší svobody a samostatnosti. Krátký životopis dle hasičských rozhledů“

Dr. Antonín Švehla narodil se 15 dubna 1873 v Hostivaři u Prahy ze starého selského rodu a již od mládí se věnoval veřejnému životu.

Vstoupil do řad hasičských kde stal se záhy starostou sboru hostivařského. Založil též jednotu sokolskou v níž byl náčelníkem později též starostou. V roce 1903 se stal předsedou agrární strany a tiskařského zemědělského družstva.

V roce 1908 zvolen poslancem sněmu českého kde stal se brzy vedoucím klubu i celého sněmu.

Kandidaturu do říšského sněmu nepřijal ale z Prahy pracoval ku soustředění se českých stran ve Vídni. Za světové války se v jeho bytě v.r. 1916 tvořil první Národní výbor. Založil „české srdce“ a hospodářskou radu která měla zabrániti vývoz potravin z českých zemí za války. \kde mohl pamatoval dříve na svůj národ a pak rakousko. Po převratu 1918 zvolen ministrem vnitra a náměstek předsedy vlády. Dne 7 října 1922 tvořil svou první vládu již zůstal v čele až do roku 1925. Po těchto volbách byl pověřen presidentem republiky utvořiti druhou vládu která úřadovala od 9 prosince 1925 až do 19 března 1926. Po té sestavil svou třetí vládu která nastoupila úřad 12 října 1926. Na podzim 1927 těžce onemocněl a když se choroba nezlepšovala složil v únoru 1929 definitivně úřad ministerského předsedy. A již se více do veřejného života nevrátil.

Škoda ho, odešel předčasně a bude na mnoha místech chyběti

Nehynoucí čest jeho Památce!

Václav Sovák

t.č. jednatel – kronikář

Schváleno ve schůzi správního výboru dne 26. ledna 1934

Hojny Václav (starosta) Hrubá A. (náčelnice oddělení žen)
 Jan Fousek (velitel)
 Josef Fousek (naměstek)
 Bartol Karel n. s. st.
 Rabas Josef (hospodář)
 Václav Hais (z. rybník)
 Larionka Václav (č. vyborná)

Prošel s potěšením
 20. dubna 1934
 Frant. Holanec
 župní inspektor.

Vlastnoruční podpisy členů kterým sbor věnoval za dlouholeté členství a práci diplom čestného uznání.

Slavnost odbývána 22 dubna 1934 za účasti župního dozorce a vzdělavatele Frant. Holance ze Semechnic

Josef Merwart.	čl. již	45 roků
Václav Fousek	čl. již	45 "
Jan Voistrcha	" "	37 "
Václav Šovák	" "	39 "
Jan Němeček	" "	37 "

Nechť ještě dlouho žijí mezi námi!

Každý rok nám přinese dobré a zlé věci, proto jest dobře o některých se zmíniti a to které podnikl sbor dobrovolných hasičů v Libníkovcích, by se uchovaly pro léta pozdější.

Valnou hromadou 6. ledna začíná svoji činnost v roce 1934. Jejího jednání přítomen jest župní dozorce a vzdělavatel bratr František Holanec t.č. řídící učitel v.v v Semečnicích který si dříve před schůzí prohlédl naši zbrojnici a veškeré spolkové knihy které shledal ve vzorném pořádku. Dále k nám promluvil na téma „ Kázeň Hasičská“ čímž poučil členstvo o chování se ve sboru přednášku onu uvádím doslovně:

Bratři a sestry!

Hasičské sbory jsou jakýmsi malým státem, malou republikou, neboť jsou v nich sdruženy všechny stavy, všechny třídy občanstva bez rozdílu majetku, pohlaví, věku a vzdělání, bez rozdílu náboženského neb politického přesvědčení. V našich sborech je místo pro každého, všechny lidi dobré vůle.

A jaký soulad, jaká harmonie panuje ve většině sborů, jež jsou řádně vedeny, v nichž je náležitý pořádek. Myslívám si, že by řádné sbory hasičské mohly býti vzorem, jak má vypadati stát, neboť kdyby se jimi řídili vždy a všude, tu by rázem přestala roztříštěnost společenská, nenávisť, sobectví a všechny ostatní nemoci společenské, poměry ve veřejném životě rázem by se změnily a slzavé údolí pozemské proměnilo by se v ráj, po němž všichni toužíme. Pokud však bude svět světem, budou j něm lidé dobří i zlí, lidé ctnostní i špatní, poněvadž v každém z nás dřímou určité necnosti, kteréž jen správnou výchovou se zmenšují a odstraňují.

Zdůrazňuji, že takovým vzorem mohou býti toliko sbory řádně vedené, v nichž pořádek je hlavním základem, hlavní podmínkou. Řádný technický výcvik, smysl pro povinnost a pořádek, láska k ideji hasičské a správná kázeň, to jsou ty základní kameny, na nichž mají býti budovány a udržovány naše sbory, neboť sbor bez náležitého výcviku, bez dobré kázně nestojí nikde za nic. Dovedeme posouditi, že následky dlouho trvající války světové uvolnily pořádek a kázeň ve všech sdruženích a proto i sbory hasičské za války a v době poválečné ocitly se po většině v jakési rozharanosti, v nečinnosti a proto, bratři milí, jako starý, upřímný pracovník hasičský, snažně vás prosím, aby jste dbali ve svých sborech o řádný výcvik, o utužení kázně, kázně pravé, uvědomělé, založené na opravdové důvěře a čisté lásce. Pamatujte, kde není kázně, tam není pořádku, tam není smyslu pro konání povinnosti, tam povinnost se stává obtíží, břemenem, jenž neradi neseme. Sbor bez kázně je jako stavba na písku, jako mlýn bez vody. Bohužel té kázni mnozí z našich řad špatně rozumějí, říkajíce, že jim nemá žádný co poroučeti, že jsou dobrovolnými hasiči a že si mohou dělati co se jim zlíbí. To však je názor mylný. M jsme sice do sboru hasičského dobrovolně vztoupili, bez pobídky, bez nátlaku. A právě té dobrovolnosti si nejvíce u našeho sboru vážím a cením a radím stále, aby naše sbory nikdy a nikoho nenutili aby v naše řady vstupoval, neboť nejprve musí promluvit srdce, musí se ozvati duše, že cítí lásku k hasičství, která nás pobízí, abychom do sboru vstoupili, vždy zdůrazňuji, že bude lépe, bude-li ve sborech členů méně, ale upřímných, opravdových, kteří povinnosti hasičství nikterak k srdci nepřirostlo, kteří stávají se hasiči pouze pro parádu, hasiči papírovými.

Dobrovolnost je mocnější a silnější než jakýkoliv zákon lidem vnucený, dobrovolnost znamená podrobiti se bez výhrad, bez vytáček, bez odmluvy a výmluvy; dobrovolnost předpokládá silnou povahu, čestný charakter, který vidí dokonalost v tom že se podřizuje ve svých zájmech vlastních zájmu celkového prospěchu, dobrovolnost jest nejlepší a jedinou legitimací, která otevírá vstup do hasičské rodiny, je a zůstane pro vždy odvahou sebezapíravé služby lidskému celku.

Doporučuji všem sborům, aby vždycky, kdykoliv přijímán je nový člen, dalo se tak podle stanov ve schůzích výborových a po uplynutí čekací lhůty, aby přijatý člen ve valné schůzi složil slib hasičský do ruky velitele a slib tento podáním ruky potvrdil. Tím okamžikem stává se teprve

nový člen členem státní hasičské rodiny, přejímá určitá práva, ale zároveň také četné, velké, těžké a krásné povinnosti, jež jako člověk čestný musí plnit.

Vzpomeňte, bratři a sestry, na svůj hasičský stejnokroj, na své čamary, na odznaky na svých přilbách a čapkách, kterými veřejně hlásáte lidstvu, že jste členy spolků lidumilných které pod svými prapory shromažďují dobrovolníky, kteří všichni dobrovolně dali slib, dali čestné slovo, že chtějí se podrobovati všem řádům, všem předpisům, všem povinnostem hasičským.

A víte, co to znamená dáti slib, co to znamená mezi čestnými lidmi dané slovo? To je tolik, jako přísaha. A neplnit slibu, neplnit daného slova, je tolik, jako rušiti přísahu, což je zločin, stíhaný trestním zákonem, a jest jistě na postupu doba, že přísaha, čestné slovo, nabudou takové vážnosti, jaké požívaly za starých, zlatých časů, kdy předkové naši dali více na dané slovo, než nynější, moderní doba dává často na všelijaké písemné smlouvy a úpisy.

Jak zvláštním způsobem účinkuje na mnohé z nás již samotné slovo kázeň!

V uších některých lidí nezní nikterak příjemně a mnohým naskakuje husí kůže, jakmile to slovo zaslechnou. Vzpomínám, jak maminky naše, nerozumní lidé, straší své děti, když mají nastoupit do školy: „ Počkej až přijdeš do školy, však on tě tam pan učitel napravit, on ti naseká, až nebudeš poslouchat“. Tím kladou sítě strachu před pořádkem, před kázní, která musí ve škole býti, kterýžto strach zůstává v děcku již po celý mladý věk a projevuje se v duších mladíků, když mají nastoupit vojenskou službu, Ta v nynějším způsobu je vlastně školou, je dobrodiním pro naše jinochy a přece musí býti pořádek, musí býti kázeň. Kázeň je ovocem vyspělosti jednotlivce a celku, kázeň je ozdobou všech spořádaných korporací, Lidé kteří jsou ukázněni, nemluví nikdy zbytečně, myslí a jednají s rozvahou, bez ukvapení, jsou si vědomi svého jednání a konání a vyhnu se nepříjemnostem, jež nerozvážnost a ukvapenost přinášejí. Proto všichni členové našeho bratrstva musí uznati potřebu kázně, neboť jsou, nebo mají býti znalí velikých úkolů, jež si hasičství vytklo a jež ba bez kázně byly nedosažitelné.

Opravdoví, upřímní hasiči mají touhu po hasičstvu velkém, opravdově silném, zvláště vniterně, duševně, mravně silném. Vše veliké a krásné, co ve světě bylo vykonáno, vykonali velcí lidé, kteří byli ukázněni.

Kázeň nesmí býti žádným poutem, šňěrovačkou, která by byla vzrůstu a rozvoji na překážku, musí býti pouze pomocníkem, který dovede vesti pevným krokem bezpečně a jistě i na cestách nebezpečných, i přes propasti a úskalí. Nesmíme kázeň skreslovati, aby se stala dresůrou, jež nepovznáší, ale ubíjí. Žádáme na svých bratřích pochopení a uznání, že hasičská idea je krásná, vznešená a čistá a že nutno ji vše soukromé a osobní, co by nesloužilo jejímu dobru a rozkvětu, potlačovali a utlačovali. Dobrá kázeň předpokládá v první řadě sebekázeň. Již na starém řeckém chrámě v Delfách byl nad vchodem nápis: „ Poznej sebe sám!“. To znamenalo, poznej své vady, své chyby, své nedostatky a slabosti, hled' se jich zbaviti, pěstuj sebekázeň, což žádáme na bratřích hasičích na prvním místě ve jménu čistého hasičství.

Každý, kdo chce napravovati jiné, musí nejprve sám sebe napravovati, začněme proto, bratři odedneška dle těchto slov, odstraňovati chyby každý nejdříve u sebe. Mnozí z nás nepochopili dosud správný obsah, ani čistého náboženství, ani opravdové lidskosti, ani správné demokracie. To, co se dnes na mnoze pod těmito slovy myslí a koná, bylo často přetvářka a

sebeklam, kterým se uspáváme a konejšíme, že děláme to nejlepší a proto nejsme spravedliví a upřímní ani sami k sobě – schází nám sebekázeň. Honba a touha po moci, bohatství, slávě a uznání, která u nás ve veřejném životě je zakořeněným spatným zvykem, nedá a nikdy slučovatí a srovnávatí s ideály opravdové lidskosti, které mi hasiči sloužíme.

Zdůvodnil jsem na počátku, že povinnost hasičská je dobrovolná, ale připomínám, že dobrovolný závazek je světlejší, než všechny smlouvy a reversy; s tou má co dělat naše svědomí, tu podmiňuje čisté lidství. Nesmíme se obelhávat a uspávat opiem lži a přetvářky. Musíme jasně vědět, proč jsme hasiči, proč jsme se stali hasiči dobrovolnými, že chceme z čisté lásky nezištně pracovatí pro dobro jiných.

A vtěto radostné práci shledávají se všichni lidé dobré vůle, ale nejen dobré vůle, ale i opravdových činnů a statečných výkonů v boji s nepřítelem. Jest naším přáním, aby tato čistá radost z práce pronikla všechny hasiče, aby proudila celou naší hasičskou rodinou, která je založena na tak vznešeném programu, jakým je obětování se pro bližního. Vtakové ušlechtilé práci cítíme se nejen všichni rovni, ale cítíme se opravdu šťastni, a to je ta tichá, krásná odměna za obětavou práci ve prospěch našich bližních.

Není možno, aby tam kde se našli lidé za programem čistého lidství, lidumilnosti a obětavosti, jak to vidíme u hasičstva nebylo vzájemné úcty a lásky, které vyzařují zvláštní teplo věrného přátelství, které je utvrzeno a posvěceno pravým bratrstvím.

Proto ukázněný hasič, jakmile ho hasičská trubka zavolá přerušuje práci a odpočinek, spěchá v každém čase, v každém okamžiku tam, kde jeho pomoci, jeho přispění je třeba, ať to je při požáru, při povodni, při neštěstích, nehodách, nemocech a úrazech, neboť v takových smutných chvílích probouzí se v hasičské svědomí, hasičské srdce, které volá ku pomoci nešťastným.

Ukázněný hasič spěchá v čas do cvičení, aby se naučil znáti hasičské stroje a uměl s nimi správně zacházeti; navštěvuje pilně schůze a přednášky hasičské, aby se ve svém oboru náležitě poučil a vzdělal. Kázeň velí, abychom zachovávali předpisy o nošení stejnokroje. Ten stejnokroj, ten odznak hasičský jest čestným odznakem našeho konání. Nosme ho rádi, nestydme se za něj, nosme ho s hrdostí, ale jen tenkrát, když konáme služby, jímž je hasičství zasvěceno. Nezneužívejme ho nikdy, nedejme mu sevšedniti, chraňme se ho zneuctíti nebo dokonce zraditi. Pamatujme že marná parádivost není hasičstvu ke cti. Občanský svůj šat ozdobujme s hrdostí hasičskou plaketou. „Na pomoc“ a nestydme se za ní! Chceme-li, aby si nás jiní vážili, važme si nejprve sami svého hasičství, mějme v úctě svoje zákony, hasičské předpisy a plně je. Budme poslušni ujednání ve sboru, v okrsku, v župě i v ústředí, konejme rádi a ochotně vše, co nařídil sbor, okrsek nebo župa. Samo sebou se rozumí že ukázněný hasič vyhoví přání nadřízených činovníků, vykoná povinnosti, které mu tito stanoví, pokud se srovnávají se zásadami a účely hasičskými.

Kázeň musí býti mezi námi všude, nejen kde se nosí stejnokroj, ale i v životě občanském. Ukázněný hasič dovede změniti své soukromé plány, jež měl na nedělní odpoledne, když povinnost členská mu ukládá, aby šel do schůze, do cvičení nebo na hasičský sjezd. To je přece vyvoláno zájmem a potřebou vyšší, a tomu se nutno podříditi. Mějme v paměti, že nejdříve je povinnost, potom teprve zábava.

Kázeň hasičská přikazuje, abychom se na vzájem vychovávali a vzdělávali, abychom byli pamětliví svých povinností k národu a vlasti. Již svými čamarami dáváme najevo, že stojíme ve službách národa československého, jsme přece pravým národním vojskem, které chrániti musí i duše občanstva před mravní zkárou a záhubou.

Práce ku prospěchu národa a vlasti musí začít u nás samých. Jací jsme sami, jak se staráme o výchovu svých dětí, taková je naše rodina. Jaké jsou rodiny takové jsou obce, a jaké je občanstvo takový je národ. Národ náš potřebuje synů zdravých, poctivých a vzdělaných na tom záleží jeho moc, síla a budoucnost.

Pokud jsou děti ve výchově rodičů, pokud chodí do školy, pečují o ně rodiče a učitelé- tu jest o vedení jich postaráno. Hůře je, když vyjdou za školy, tu přejímá péči o ně společnost, a běda dětem, které upadnou mezi společníky zlé. Čtete zajisté všichni noviny, a zaráží vás všechny, čeho se nynější mládež, sotva škole odrostlá dopouští, co tu špatných činů! A takové mravní zvrhlíky, takové nešťastníky má na svědomí jen špatná výchova zlé společnosti. Proto hasičské sbory musí vychovávat tuto mládež, musí hledět dostati ji do svého středu, do své společnosti a chrániti duše její, chrániti její nitro před jedem zkázy, vesti ji, a navykati ji občanským cnostem pravdivosti, poctivosti, rozvaze, mravnosti, sebeobětování, odhodlanosti a.t.d. Kázeň nám přikazuje, abychom pečovali o mravní výchovu členstva i dorostu, aby se z nich stali hodní a dobří lidé.

Kázeň přikazuje, abychom se varovali přílišného holdování alkoholu, jenž je největším nepřítelem lidstva, v němž utápí člověk svůj rozum, svoji čest, svůj majetek, své zdraví ano i svůj život. Kolik rodin přišlo úplně na mizinu, kolik rodinného štěstí bylo zničeno, kolik zločinů bylo spácháno jedině z toho důvodu, že lidstvo upadlo do spárů alkoholu.

Kázeň poroučí, aby o veřejném cvičení, jakmile se dá povel k nástupu, byly hned kabátce zapjaty, doutníky odloženy, aby přestalo zbytečné mluvení a přecházení v řadách hasičů.

Kázeň velí, aby každý hasič svědomitě a úzkostlivě opatroval náčiní hasičské. Nesvědčí o kázni najdeme-li stříkačku zablácenou, umazanou, za několik týdnů po požáru, uvidíme-li výzbroj členskou rezavou a v nepořádku. Svěřený majetek musíme opatrovati tak pečlivě, jako svůj, ba ještě více, vždyť „ Svoje svato, cizí nejsvětější“. Neměl by nikdy býti volen činovníkem, kdo neumí hospodařiti a šetřiti se svým.

Kázeň žádá, aby ve sborech nebylo žádných rozbrojů náboženských ani politických, každý má právo na svobodu a musí přát svobody též druhému. Samo sebou se rozumí, že v zájmu kázně musí dbáti každý hasič své cti, že musí hájiti a zastávati dobrou pověst hasičství. Nazýváme se vzájemně bratry, ukazujeme to bratrství nejen slovy, ale i skutky.

Plňme stanovy sborové i župní a přičiňme se, abychom se odměňovali pojišťovně v Albrechticích nad Orlicí za to, že ona finančně vydrží naši hasičskou župu; není příkazem, abychom museli býti všichni u ní pojištěni, ale mravní povinnosti naší jest, abychom proti ní nejednali a nepracovali, naopak, musíme ji hájiti a dokázati, že se dovedeme odměniti jinak než svět, za lásku a dobro – láskou. Čím více bude prospívati pojišťovna, tím více bude moci podporovati hasičstvo naší župy. Vždyť je to pojišťovna naše a ruka ruku myje.

Kázeň přikazuje, abychom v životě občanském byli vzorem jednání čestného, poctivého, abychom svými skutky dokazovali, že hasičstvo chce být výkvětem občanské vzájemnosti.

Kázeň – to je jedinný zjev, kterého u některých sborů postrádáme. Všecko dobré v hasičství ničí a kazí ti, kdož nedovedou se kázeňským požadavkům podříditi. Bylo by lépe, kdyby z našich sborů vystoupili ti, kdo nemají smysl pro kázeň a pořádek. Kázeň je jediný zázrak, se kterým zaručíme dobro republiky a jejímu lidu. Není potřeba tisíců bratří, kteří nedovedou plnit mužně svůj slib, postačí polovina, která splní, co vstupem do našich řad na sebe jako povinnost bratrskou vzala, a to je pořádek a kázeň.

Bratři a sestry kdo chcete prokázati, že jste opravdovými upřímnými hasiči. Odhodlete se k tomu, aby jste ode dneška stali se ukázněnými bratry „ K sobě věrně stujme, svému sdružení odhodlaně služme, je ve všem vytrvale podporujme a proti nezaslouženým útokům statečně braňme. Nezapomínejme, že ve svornosti je zdar, v rozkolu zmar. Dál jděme odhodlaně, směle a vytrvale za slovy: Čím hůře svět nám vladaří, čím více se nám nedaří, tím více se mějme rádi.“

Všemu odhodlání k pravé, úplné ukázněnosti přeji plného zdaru!

Slova tato jak viděti z další činnosti částečně se u nás vžila. Za nové členy se přihlásili bratři: Josef Schejbal a Josef Štásek dále znovu přistěhovaní Em. Volf.

A již 21 ledna koná sbor svůj obvyklý ples za veselé nálady i pěkné účasti.

Dne 2 února v 8 hodin večer 16 členů odjíždí za dosti silného mrazu na pomoc bratřím jeníkovickým k zdolání požáru který vypukl na stavení p.J. Marhy. Stroj připraven k pohotovosti a pomáháno u stroje jeníkovického.

Dne 18 března sehrál divadelní odbor po roční přestávce veselohru od A. branalda „ Naše tchyně odzbrojuje“ vedení řídil náš vzdělavatel R. Hrubý za účinkování bři: Horák Jar.,Sovák Vác., Hrubý Jan, Kupka Jos., Rabas Jos., sestry: Hrubá Anež., Blechová An. A Sokolová Em.

Potom od 4 dubna až do župního sjezdu (17 června) cvičí bratři dvakrát týdně prostná se sekyrkami za vedení br. K. Bartoše, a sestry cvičení s košíky za vedení náčelnice Anež. Hrubé. V ten čas se přihlásily do sboru sestry Voltrová Em., Veselovská Anežka, Fousková Anna, Černá Pavlína, Sokolová Ludmila, a Slezáková Emilie. Dne 21 dubna přehlíží tyto prostná okrskový instruktor br. Ad. Krátký z Pouchova.

Druhý den dne 22 dubna 1934 koná sbor právě v den 52 výročí svého založení slavnost dekorování svých pěti starých členů. Jsou to bratři: Josef Mervart č.p 27, Václav Fousek č.39 oba nyní na odpočinku a jedni z těch kteří v roce 1882 tvořili první sbor. Dále bratr Václ. Sovák č.p.19 členem od roku 1888 a Jan Nástraha č.p. 3 Horní Černilov, Jan Němeček z Jeníkovice(zálesní) který jest zde členem od roku 1890. Jmenovaní všichni ve svých mladých letech plnili vždy řádně svoji členskou povinnost a zastávali významná místa činovníká. Slavnostní řeč promluvil taktéž župní vzdělavatel br. František Holanec. Vylíčil význam slavnosti a práci jubilantů, k závěru pak jim poděkoval a stiskl každému z nich pravici s přáním dlouhého ještě žití. Leckteré oko při jeho proslovu se u přítomných zarosilo. Načež jim starosta našeho sboru br. Václ. Hojný diplomy odevzdal. Za přednášku i obrazy jménem jubilantů poděkoval br.

J. Němeček s přáním by takového diplomu se dostalo každému členu našeho sboru. Slavnost ukončena národními hymnami a některými písněmi národními jež zpívali všichni přítomní vzláště naše sestry.

O týden později dne 29. dubna sehrály naše mladší sestry se školními dětmi za vedení bří. Hrubého a Sováka, sestry Hrubé hru „Jano“ obrázek ze života.

A nyní již slunéčko ukázalo se svojí vládou, nastala doba sjezdů a výletů. Takže již 3. červan zúčastnilo se 12 bratří a 9 sester okrskového sjezdu v Libřicích kde cvičilo 7 bratří prostná se sekyrkami a ženy s košíky.

Dne 17 června koná naše župa Albrechtická za účasti všech svých 135 sboru svůj první župní sjezd na našem okrsku královehradeckém společně ve sborech Pouchov – Věkoše na cvičišti „Sokola“ pouchovského. Celkem zúčastnilo se půltřetího tisíce členstva v kroji Z našeho sboru 18 mužů a 11 žen a to bratři: Fousek Jan, Němeček Jan, Nástraha Jan, Štásek Jos., Horák Jos., Horák Václ., Machač Václ. st., Vachek Jos., co necvičí. Sovák Václ.ml., Sokol A., Rabas Jos., Volf Em., Hrubý Jan ml., Kupka Jos.ml., Veselovský Jos., Schejbal Jos., co cvičí sekerkové prostná od Fr. Hýbla s Krčina, dále bratří K.Bartoš a Vác. Drahorád co samaritáni kteří cvičili při náletu letadel. Sestry cvičily s košíky od Hlavatého a to: Hrubá Anež., Machačová B., Veselovská Anež., Blechová A., Fousková A., Sokolová Lud. a Em., Kopecká Em., Černá Pav., Voltrová Em., Slezáková Em. Bratr Bartoš K. pověřen jako vedoucí ženského odboru okrsků, novoměstského, opočenského a královehradeckého. Dne 15. července pak pořádáme zase pouťový výlet pod rozhlednu u Libníkovic za účasti bratrského sboru Libřického.*

Dne 2 srpna mezi 2 a 3 hod. odpoledne svoláni jsme pokřikem že v Jílovici hoří. Kamž jsme v krátké době se strojem se dostavili v počtu 16 mužů a společně s tamním sborem požár lokalizován. Oheň vypukl v kolně V. Pumra a rozšířil se na sousedící jeho stodolu kde strávil celou sveženou úrodu. K ohni se též dostavil bratrský sbor z Meziříčí s automobilkou.

Po požáru opravena řádně stříkačka a vykonány dvě cvičení na louce br. Zilvara, dále koupen 1 díl ssavice a gumovaný nástavec příruční v úhrné ceně 258 Kč od firmy Pádr ze Smiřic n/L a přimontováno na vlastní šroubení č.6.

**Přesná účast na Pouchově: 1500 mužů v kroji, 95 žen, 32 dorostu, 500 cvičících bratří a 7 praporu.*

Dne 21 října 1934 doprovází 13 členů na poslední cestě přispívajícího člen bratra

Josefa Veselku.

Dne 16 listopadu koná sbor společně s místní osvětovou komisí zkoušku pohotovosti občanstva v čase náletu nepřátelských letadel při které promluvil „ o obraně obyvatelstva“ člen okresního osvětového sboru p. Pour

Dne 23 listopadu o půl 9 hod večer zúčastnilo se 12 členu hašení požáru zase v Jílovice na stavení Jos. Grusa. Stroj postaven k pohotovosti ale pomáháno u stroje jílovického.

Na konec roku v neděli 9 prosince sehrál divadelní odbor veselohru „ Nestyd' se tatínku...“ přičemž za vedení vzdělavatele účinkovali bří.: Horák Jan, Sovák, Kupka J., Hrubý J., Bartoš K.,

a sestry hrubá, Voltrová E. a Veselovská. Tím byla činnost za celý rok ukončena bude-li sbor takto činným dále dočká se v dalších letech pěkných a cenných výsledků dle hesla:

„Láska a pomoc bližnímu náš zákon!“

Zapsal 10 ledna 1935

Václav Sovák t.č. jednatelem sboru

Schváleno ve schůzi správního výboru 16 ledna 1935

Jak viděti jest v zápise o této schůzi.

Hasičská idea přinesla do nového roku nové směrnice cvičební vzláště ve výcviku pořadovém, který zaveden pozpůsobu vojenském. Za příčinou tou svolán na den 14. dubna 1935 jednodenní kurs cvičební jehož se zúčastnili bři Fousek Jan a Sovák Vác. Tež noviny přinesly zprávu o rozpuštění nynějších žup hasičských a o utvoření okresních obvodů, leč ktomuto ještě a asi sotva dojde. Další úkol hasičstva jest příprava civilního obyvatelstva na obranu proti plynům. Činnost našeho sboru počíná volbami nového správního výboru které provedeny byly na valné hromadě dne 30. prosince 1935. Zvoleni byli staří činovníci mimu pokladníka, kterým zvolen byl br.Fr. Kašpar. Na to pořádán 13. ledna 1935 ples. Zváno pozvánkami při čemž členové až na čtyři zaplatili vstupné předem.

Dne 6. února doprovodilo 16 bratří v kroji bývalého svého člena p. Jos. Zilvara č.21, byl dříve členem plných 14 roků. Rodina Prokopova darovala sboru 150 Kč.

Dne 2 dubna potom 8 členu v kroji zase bývalého zakládajícího člen Jana Hojného čp.2 načež br. Vál. Hojný daroval sboru jeden podíl svůj v částce 60 Kč. Stávající na jevišti „ Sokola“ které i od ostatních podílníků sbor převzal zápisem za dne 15 února t.r.

Na rozkaz Svazu dobrovolného hasičstva konána v předvečer dne 6. března olava 85tých narozenin prvního presidenta T.G. Masaryka s tímtež pořadem:

18:45 hod. sraz členstva u zbrojnice

18:55 hod. hasičský signál „Pozor“

19:00 hod. Zažehnutí oslavné vatry (ohně)

19:05 hod. projev československého Hsičstva jež přečent br. Vzdělavatel R. Hrubý a zní:

Bratři, sestry – občané!

Je aktem neskonale vděčnosti a úcty dnešní počín Svazu československého hasičstva. Počin jehož mohutností a spontáností projevu chceme naznačiti velikost olbřimi postavy našich nových dějin – otce Osvoboditele prvního presidenta našeho státu

Tomáše G. Masaryka

Od podkarpatoruských polonin do nejzápadnějších končin oslavné ohně na počest novodobého národního hrdiny, legendárního starce, apoštola opravdové demokracie aby k jeho 85tým narozeninám bylo námi hasiči pověděno celému národu, ba co díme celému světu, jak jej milujeme. Jako tyto hořící hranice zjevně ukazují naší úctu tak v našich hrudích hoří srdce plná lásky vděčných dědí k drahému tatíčkovi.

V tomto okamžiku mluvčí velikého hasičského bratrstva podávají v tichých Lánech do jeho rukou projev věrné odannosti.

Dnešní ohňový signál dává znamení všem, kdož jej vidí, že čl. Hasičstvo stojí v činné službě svého národa, stojí jako jeho věrná stráž připravena po boku obránců vlasti k hájení svého domova a nejdražšího statku celého národa, demokratické svobody, kterou nám vrátil T.G. Masaryk.

Ano my hasiči stojíme neochvějně za Masarykem a ze srdce přejeme ve slavný předvečer historického dne prvnímu občanu svého státu, síly a zdraví!

My čechoslováci nikdy, ani v dobách těžkých nechceme naříkati na nepřízeň Osudu protože to největší štěstí jež nám dáti mohl do vínku naší samostatnosti to nám bylo dáno již tím že u kormidla naší státní lodi v dobách těžkých bouří stál starý zkušený a osvědčený lodivod, aby ji uvedl přes úskalí do tichých klidných vod.

Požehnána buď drahá hlava jeho a moudrost tryskající za zřídla duše jeho, dej klid a mír lidu, jež jako biblicky Josue převedl do země 300 letých nadějí, do země svým předchůdcem Janem Amosem lidu zaslíbené.

Nechť žije naše československá republika!

Nechť žije Osvoboditel národa T.G. Masaryk!

Na Zdar!

PO proslovu zaspívána Masrykova píseň „ Teče voda teče“. Potom některé školní děti přednesly příležitostné básně které přednášely na svoji školní oslavě. Na konec zazpívána státní hymny. Oslavy se zúčastnilo 29 bratří 11. sester a 35 občanů.

Dne 7 dubna sehrál divadelní odbor za vedení br. Vzdělavatele hru: „ Květy v bouři“ obraz ze života o 4 jednáních z doby větové války. Učinkovali: Horák Jan, Kupka Jos., Sovák Vác., Hrubý Jan, Veselovská Anež., Sokolová Lida, Černá Pavlína.

Dne 12 května sehráli školní děti na oslavu svátku matek pohádkovou hru „ Květ štěstí“.

Čistý výnos v částce 60 Kč věnován ve prospěch školního výletu.

A nyní již nastala doba příprav na okrskový a župní sjezd neb 2. černa konáno okrskové cvičení v Malšově Lhotě, jehož se zúčastnili bratři: Sokol A., Sovák Vác., Rabas Jos., Hrubý Jan, Veselovský Jos. Kde všichni cvičili prostná sekyrková. Dále sestry Hrubá, Machačová, Hojná D., Veselovská, Fousková Anna, Sokolová E. a L., Kopecká, Machová, Slezáková Em.. Sestra Hrubá jako náčelnice okrsku a vedoucí prostného cvičení s koši zhostila se svého úkolu dobře. Též prováděla sama nácvik těchto cvičení u nově založených ženských odborů v Malšově Lhotě a v Jeníkovcích.

Dne 12 června zemřel zase jeden ze zakládajících členů, bývalý člen a dlouholetý zástupce Albrechtické pojišťovny též bývalý starosta naší obce p. Václav Šrámek č.p. 19. O sbor zasloužil se tím, že se jeho vinou v roce 1912 skoro rozpadl.

Také od župy dne 15 červan došla smuteční zpráva, že opustil naše řady dlouholetý člen župní správy br. Vojtěch Bezděk z Třebešova u Rychnova n/K.

Dne 30. června pořádán II. Župní sjezd naší župy v krásném idilickém zámeckém parku velkostatkáře p. Šternberka v Častolovicích. Z našeho sboru se zúčastnili 3 muži a 5 sester a to sestry Sokolová Em. a Lid., Slezáková Em. Machová M. a Kopecká Em. Bři: Hrubý, Rabas a Sovák. Sestra Em. Slezáková vedoucí cvičení s košíky.

Dne 7. července pořádán obvyklý výlet pod rozhlednu.

Dne 21 července 1935 přítomni byli bři velitel s jednatelem župní valné hromady v Albrachticích níž zaznamenáváme zprávu žup. vzdělavatele a to: Župa naše čítá 137 sborů rozdělených na 8 okrsku a bylo v ní vykonáno v minulém roce 130 proslovů, 133 přednášek, 181 předčítání, 78 divadel, 422 schůzí výborových, 539 členských, 14 besídek, 42 slavností, 66 tanečních zábav. Požárů v místech sborů bylo 42, jichž se při hašení zúčastnilo 917 bratří po 297 hod. což činí celkem 272 649 pracovních hodin, čili 11 360 dnů nebo 31 roků. Kdybychom počítali denně po 20 Kč., zasloužilo by si členstvo naší župy od této práce 227 200 Kč.

Poznamenáváme také, že napětí mezi naší župou a Č.Z.H.J jež hrozilo vystoupením naší župy za svazku Č.Z.H.J. úplně pominulo, a župa zůstala nadále ve svazku. Též oznámila vrchní župní zprava svoje rozhodnutí o placení župních příspěvků v částce 2 Kč za člena.

Dne 10 srpna doprovodil sbor počtem 11 bratří v kroji svého bývalého zakládajícího člena Václava Voltra č.p. 20

Druhý den, to 11 srpna zúčastnili se bratři: Fousek Jan, Hojný Václ., Sovák, Bartoš, Machač st., Schejbal, Šťasek, Nástraha Jan, Novák V., Horák Jan a hrubý R., slavnosti odevzdání nové motorové stříkačky ve Výravě.

Dne 12 září rano zachvátil požár hospodářské stavení Jos. Hrnčíře ve Výravě, kam se dostavilo našich 15 členů beze stroje. Se stříkačkou dojelo se pouze k Výravě od jsme se vrátili.

Dne 115 září potom jsme se zúčastnili posledního výletu a to odevzdání zase nové motorové stříkačky a dopravního vozu v Libranticích. Zúčastnili se: Hojný, Bartoš, Sovák, Nástraha j., Šťasek, Machač st. A Schejbal. Sestry. Hrubá, Machová, Hojná, Veselovská, Fousková a Slezáková. Tento den konala se valná hromada Č.Z.H.J. na které zvolen starostou br. Frant. Raupach z Něm. Brodu.

To asi vše z činnosti hasičské organizace za r. 1935. Konec roku pak přinesl vzrušující chvíle odstoupení T.G. Masaryka za stolce presidentského a na to navá volba prasidentská dne 18 prosince na které velkou většinou hlasů zvolen druhý prezident republiky Československé dosavadní ministr věcí zahraničních předseda svazu národů

Dr. Eduard Beneš

Těž i rok 1936 přináší mnoho nových úkolů v otázce hasičskosamaritské čímž změněny musely býti stanovy sborové by byly jednotné pro celou župu. Také i u nás členstvo k návrhu župnímu nové stanovy schválilo na svoji valné hromadě dne 22 prosince 1935, obecní zastupitelstvo potom na schůzi dne 2 února 1936 a zemský úřad v Praze výměrem za dne 27 února t.r. čís. 1971, odd.19 zrušil platnost dosavadních stanov z r.1882 čímž nové stanovy nabývají platnosti.

Také nový zákon o ochraně civilního obyvatelstva při leteckých útocích přinesl mnoho nových úkolů hasičským sborům. Zákon nařídil utvoření v obcích výbory pro službu civilní protiletecké obrany (CPO) ve které jest předsedou starosta obce a k ruce má velitele. Viz směrnice vydané pro každý druh služby vzlášť očíslované čísly 1-6. Velitelem u nás navržen velitel hasičského sboru br. Jan Fousek. K lepšímu obeznámení se stěmito službami konány byly ve dnech 14-18 července letecké manévry (cvičení) přičemž v obcích se musely konati hlídky. U nás to byla služba pořádková pod dozorem neb spíše kontrolou četnictva. Služba měla za úkol omezení osvětlených bytů a projíždějících osvětlených aut a povozu. Službu konali většinou členové sboru. Při příležitosti této proveden též noční požární poplach a cvičení za tmy se stříkačkou.*

A nyní běžná činnost sboru za tento rok. Dne 5 ledna pořádán ples za pěkné sousedské zábavy, též i po stránce finanční dobrý. Čilý ženský odbor uspořádal sobě pod protektorátem sboru dne 9 února 1936 první vínek při kterém účinkoval hudební kroužek osvětové komise z Librantic. Účast i zábava též pěkná, ač vstupné bylo o korunu nižší než o plesu zůstal čistý zisk 91,10Kč

Dne 7 března potom pořádána společně s místní osvětovou komisí oslava 86 tých narozenin p. presidenta Osvoboditele. Měla býti zažehnuta zase II. Oslavná vatra (oheň) tak jako roku minulého leč pro deštivé počasí nebylo možno, proto se také sešlo i do hostince br. Zilvara

pouze 21 členů. Oslavu zahajil pan starosta obce, načež proslov sborového vzdělavatele br. R.Hrubého. Nakonec přednesla žačka Liduška Vavřínková případnou báseň za školy a státními hymnami ukončeno.

**Směrnice má obecní úřad*

Při příležitosti té konána celostátní sbírka na „ Den čsl. zahraničí“ na kterou sbor věnoval částku 5 Kč.

Dále doba jarní a letní přinesla řadu různých sjezdů a slavností. Též i my pořádali jsme obvyklý výlet pod rozhlednu a to 28 června leč zisk i účast slabá. Na to jsme se zúčastnili povinného okrskového sjezdu v Jeníkovících dne 7 června odkud též následující obrázek

Zúčastnilo se nás celkem 22 členů, ale 3 odešly dříve než jsme obrázek dali udělati. Byly tam sestry: Hrubá Anežka, Sokolová Emílie a Lida, Kopecká E., Slezáková E., Macháčová a Machová M., Sestra Hrubá jako vedoucí a náčelnice okrsku kralove-hradeckého. Cvičily cvičení s košíky od Hlavatého i Rychtra. Dále potom bratři: Fousek Jan, Fousek Jos., Hojný Václav, Bartoš Karel, Hrubý Rud., Štásek Jos., Nástraha Jan, Sovák Václ., Sokol Alois, Kašpar Frat., Macháč Václ. st., Schejbal Jos., Volf Eman., Kopecký Václ. a Rabas Jos. Bratr Sovák cvičil prostrná se sekyrkami

Za týne potom dne 14 června zúčastnili se bratři Sovák a Hrubý Jan ml. společně se sestrami okrskového sjezdu v Rosicích. Kde též cvičily s koši a sekyrkami. Na návrh br. Sováka byla potom na župní valná hromadě 29.6. jmenována sestra Anežka Hrubá župní náčelnicí.

Dne 12 července zúčastnily se sestry Hrubá, Macháčová, Sokolová E a L., Kopecká, Machová a br. Sovák nezdařeného III. Župního sjezdu Albrechtické župy v Čánce. Žádný z nás kteří jsme

ráno při mírném dešti vyjeli, si nepomysleli že se zase musíme večer v dešti vrátiti, neb za celý den se slunko ani neukázalo. Přesto sestry příjemně pobavily. Po obědě při hudbě v hostinci rozproudila se veselá zábava. Sestry jistě vzpomínati budou na župní sjezd v Čánce neb tím ukončena činnost sboru za rok 1936.

Nakonec několik číslic z naší župy. Naše župa má své sbory ve 12 soudních okresech má 8 okrsků náš jest II. (králové-hradecký) Má 4 491 činných členů, z nichž bylo 2 269 rolníků, 1 136 dělníků, 1 015 řemeslníků a živnostníků, 47 úředníků, 19 učitelů a 3 lékaři. 13 žen a 51 dorostenců. Sbory mají 161 stříkaček a to 3 automobily, 53 motorky, 105 ruční, déle 282 berlovek a hydronetek, 335 závěsných žebříků, 1 mechanický žebřík posun., 1 elektrickou sirénu, 32 996 m hadic, 483 zkoušených samaritánů, a to 422 mužů, 61 žen. Cena hasičského inventáře v naší župě činí 2 613 208 Kč.

Podal jsem stručný obtraz naší župy a činnosti našeho sboru a jest nyní na nás všech by jsme neklesali a pracovali s chutí dále.

Proto všichni na palubu !!

Zapsal Václ. Sovák

t.č. jednatel- kronikář

schváleno ve schůzi výboru dne 5 únra 1937.

7.III.1850

14.IX.1937

**Památce
Prvého presidenta republiky Československé.
T.G.Masaryka**

Poslední ráno

Oblohou chladné noci podzimní dne 14. září 1937 prosvítal první záblesk dne, když vyslanec Jan Masaryk přišel k zástupcům tisku a hluboce dojat jim oznámil:

„Otec skonal ve 3 hodiny 29 minut“

V tu chvíli tedy už nebylo mezi námi jedno z největších srdcí, které kdy bilo pro vlast a národ, srdce presidenta Osvoboditele T.G. Masaryka.

Tou chvílí klesla československá vlajka na cimbuří lánského zámku do poloviny žerdi a po stranách tiché budovy byly vztyčeny černé prapory. Lánský zámek a s ním celý československý národ ztratil svého velikého hospodáře.

Zprávu o smrti presidenta Osvoboditele potom rozesílal československý rozhlas o šesté hodině čtyřmi jazyky: česky, rusky, německy a maďarsky celému národu a světu. V sloupové síni pražského hradu v které stál katafalk s pozůstatky presidenta osvoboditele od 18 září se rozvinula legendární pouť československého národa jíž řady rostly na délku několika kilometrů. A pak přišla těžká poslední cesta: T.G.Masaryk projížděl naposled pražskými ulicemi.

**Výzva a přísaha
Presidenta Dr. Ed. Beneše u rakve
Masarykovy**

Volám vás všechny bez výjimky, od leva do prava, od poslední vísky až k tomuto hlavnímu městu, od Aše až k Jasině, vás všechny, kteří myslíte nejvíce na problémy socialní tohoto státu a vás, kteří se věnujete nejvíce problémům národnostním- všechny bez rozdílu volám vás v duchu a památce našeho prvního presidenta k plnění jeho odkazu a k dobudování jeho díla- k dobudování naší spravedlivé, pevné, nezdolné, vývojové humanitární demokracie.

Masaryk, zůstává je i při svém odchodu stále mezi námi, je nám všem příkladem a výzvou. Příkladem veliké víry v člověka, již je dnes Evropě a světu tolik za potřebí. Výzvou, abychom v harmonii mezi sebou v dobré vůli a přátelství ke všem sousedům, i všem ostatním národům v Evropě a ve světě budovali svůj státní organismus a svou politickou sociální a národnostní spolu práci tak, že bychom vytvořili z tohoto svého místa v Evropě dokonalý, harmonický, sociálně, národnostně a politicky spravedlivý stát, jenž bude mezi státy tím čím byl Masaryk ostatnímu světu.

Výzva ta znamená, že této výzvy uposlechneme. Presidente Osvoboditeli? Odkazu, který jste vložil do našich rukou, věrni zůstaneme!

Osiřeli jsme. Nejvyšší náš velitel, milovaný vůdce, tatíček Masaryk, navždy se s námi rozloučil. V tichém zátiší zámku v Lánech dotlouklo zlaté jeho srdce. Umřel věhlasný, veliký člověk, muž vysoce vzdělaný, učenec světového jména, zakladatel, tvůrce, dárce a budovatel naší Svobody. Zaplakali muži, ženy, děti, starci, zaplakal celý národ a hluboký smutek rozprostřel svá křídla po celém vzdělaném světě, nevýslovný bol naplnil srdce všech jeho věrných, mezi než náleží i dobrovolné hasičstvo, jehož měl president Osvoboditel tak rád, a jehož práci ocenil slovy:

„Sleduji a oceňuji záslužnou a nenáročnou práci dobrovolného hasičstva, a jeho obětavá činnost je mě dobře známa. Hasičstvo skutkem dokazuje lásku k bližnímu a mravní hodnotu svých ideálů“

Jak si tohoto uznání vážíme a jak jsme na ně hrdi! Zapišeme si je nesmazatelným písmem do své paměti a budeme se snažiti, abychom tohoto uznání stále byli hodni. Masarykův duch, jeho život, obrovská práce a vznešené zásady budou nám vzorem, jehož na všech cestách životem, budeme vždy věrnými strážci této záře věčného ohně lásky a čistého bratrství.

Nad zlatým tatíčkem Masarykem zavřela se posvátná země lánského hřbitova, skropená slzami lásky a vděčnosti a my dobrovolní hasiči, skláníme se před jeho velikostí a slibujeme, že splníme odkaz svého nejvyššího velitele a vůdce a budeme věrně sloužiti republice Československé, kterou on vybojoval.

Věčná, nehynoucí buď mu památka.

Rok 1937

Sbor čítá k dni 1 ledna 47 mužů, činných, 7 přispívajících a 11 žen. Činnost začíná valnou hromadou dne 6. ledna a plesem 21. ledna

Dne 5 února zasílá nám sousední sbor jeníkovický smutnou zprávu, že odchází z jejich středu dlouholetý velitel br. Václav Krejčí. Pohřbu jsme se zúčastnili počtem 13 bratří.

V předvečer narozenin presidenta Osvoboditele 6 března konána v hostinci oslava s proslovem bratra vzdělavatele.

Potom naděšla zase doba sjezdů a cvičení.

Dne 6 června okrskový sjezd v Libranticích kde zúčastnilo se 8 bratří a 2 sestry. Sestra hrubá Anežka jako okrsková náčelnice vedla cvičení s košíky.

Týž den okrskový sjezd v Rohenicích, jehož se zúčastnili 2 bratři a 6 sester

Na to pořádán v neděli 13 červan výlet pod rozhlednu.

Dne 4 července s zúčastnil bratr Sovák Václ. čtvrtého župního sjezdu naší župy v Běstovicích u Chocně.

*Dne 18 července doprovázíme na poslední cestě jak jest viděti z obrázku * našeho mladého člena a divadelního herce bratra Josefa Kupku ml. Bude nám na divadelní dráze hodně chyběti.*

**obrázek chybí*

Dne 14 srpna byli jme účastni hašení požáru stodoly p. Ludvíka v Jeníkovících.

Dne 20 září na počest smrti první presidenta pořádána tryzna se zapálením oslavné vatry a proslovem br. Vzdělavatele.

Dne 15 listopadu doprovázíme zase svého činného člena br. Františka Drahoráda k věčnému odpočinku na Vysoký Újezd.

Dne 12 prosince sehrál divadelní odbor po delší přetávce veselý orázek z vesnického života „Dědkové“ při úplně vyprodaném sále Hra se všeobecně líbila. Účinkovali bratři: Sokol, Rabas, Horák Jar. A Václ., Sestry: Hrubá, Černá, Sokolová, Slezáková, a Machová Režii řídil vzdělavatel br. Ruda Hrubý

Toho roku koupeny za přispění zemského fondu částkou 500 Kč dva díly hadic a dána opravit stříkačka jelikož špatně nassávala. Opravu provedla k návrhu odborného znalce p B. Pádra ze Smiřic firma J.Junek autodíly ve Smiřicích. Účet uhradila obec.

Tím ukončen rok 1937.

Zapsal Václ. Sovák

Jednatel

Valnou hromadou dne 2 ledna začínáme rok kdy slaviti máme dvacáté výročí samostatnosti republiky Československé – rok 1938. Volby v této schůzi provedeny dle nových stanov a lístky hlasovacími přinesly značnou změnu ve vedení správy sboru.

<i>Zvoleni byli:</i>	<i>starosta,</i>	<i>Hojný Václav</i>
	<i>Velitel,</i>	<i>Sokol Alois</i>
	<i>Náměstek jeho,</i>	<i>Fousek Josef</i>
	<i>Náčelnice,</i>	<i>Hrubá Anežka</i>
	<i>Místonáčelnice,</i>	<i>Sokolová Emílie</i>
	<i>Samaritský náčelník</i>	<i>Bartoš Karel</i>
	<i>Vzdělavatel,</i>	<i>Hrubý Rudolf</i>

Dále 4 členové výboru a 2 náhradníky, Sovák Václ. ml., Volf Václ. ml., Kopecký Rudolf, Fousek Jan, Štástek Josef, Hrubý Jan st.. Ti si potom v ustavující schůzi výboru dne 6 ledna ze sebe zvolili jednatele Sovák Václ, pokladníka Volf Václ a hospodář Fousek Jan. Revisory účtů Vavřínska Václ. ml. Novák Václ., Kašpar František.

Sbor čítal ke dni 1. lednu 43 mužů, činných 5 přispívajících a 10 žen. Během roku vystoupil 1 a přistoupili bratři: Vach Václ, Šinon Václ, Černý Emil a Hrubý Josef.

Dne 12 února o půl 7 hodině ranní byli jsme vyrušeni trubkou a pokřikem u Němečku hoří, kam se v brzku dostavilo 26 mužů a 4 ženy se strojem. Ihned přikročeno k záchranným pracím jelikož chalupa stála již v jednom plameni. Pak dostavil se bratrský sbor jeníkovický se svou novou automobilkou. Zachráněný nábytek a dobytek odvezeno do vsi k br. Hojnému a do hostince k „Zilvarom“. Pohořelého ubytoval br. Hojný Václ. u sebe. Při záchranných prací přiskřípl si br. Václ. Kopecký palec u ruky, začez dostal náhradu ze zemského fondu. Obdržel za 9 neděl celkem 750 Kč.

Dne 20 února pořádán ples jaký nebyl za celých uplynulých dvacet let. Zváno pozvánkami při čemž, členové zaplatili vstupné předem k tomu uspořádán sestrami plesový buffet a losová loterie. Tím docílen značný zisk. Též oplatili nám návštěvu bratři z Jeníkovice a z Jílovice. Byl to poslední ples ve starém sále.

Na jaře zase započato s nácvikem sekyrkového cvičení ženy pak košíky, stanovené na okrskový a župní sjezd. Přišel ale květen, kdy došlo 21. května k povolání některých ročníků do činné služby vojenské. K tomu se ještě přidružila zhoubná nemoc u paznehtového dobytka – slintavka a kulhavka, ato pořádání sjezdů hasičských znemožnilo. Proto ani obvyklý výlet pod rozhlednu se nepořádal. Když po žních vše zase utichlo rozhodli jsme se uspořádat dne 4 září v novém parketovém sále, dožínkovou zábavu, ale úspěch finanční nepřinesla.

V tuto dobu pokouší se předsednictvo Č.Z.H.J o reorganizaci hasičstva, rozpuštění dosavadní žup a utvoření okresních hasičských jednot. Ale naše župa podala ihned protest proti tomuto jednání, zůstali jsme ještě dále u naší milé župy Albrechtické. Jak bude dále nevíme.

A nyní přichází pro náš stát neblahá chvíle měsíc září a říjen, kterou zaznamenávám i zde. Měsíc září 1938 bude v dějinách našeho státu nesporně měsícem nezapomenutelným. Usilí, které vynaložila čs. vláda pro smírné vyřešení sudetoněmecké otázky, bylo bezúspěšným a mělo osudné následky. Také posláni lorda Runcimana, který měl být prostředníkem, nebylo druhou stranou uznáno a jeho mise po šesti týdnech se bez úspěchu vrátila do Londýna. Jednání naší vlády které se dělo v pevné vůli a klidu, bylo trvale přerušeno řečí kancléře třetí říše Hitlera 12 září v Norimberku. V téže době bylo rozhlasem rozšířeno Henleinovo ultimátum naší vládě, které žádalo připojení sudetských Němců k Německu. Následky obou projevů se projeví v násilnostech v našem pohraničí: 13 a 14 září byl proveden pokus o vzpouru proti státu, který měl končit občanskou válkou. S velkými oběťmi a chladnokrevností naše bezpečnostní orgány s pomocí vojska obnovili klid. 15. září bylo vyhlášeno stanné právo už v 17 okresích. Týž den ve čtvrtek 15. září odletěl Chamberlain k Hitlerovi do Berchtesgadenu, aby zahájil přímé jednání o mír. Po jeho návratu rozhoduje se o osudu Evropy a Československa v Londýně. Po poradě anglo – francouzských státníků přichází rozhodnutí: Československo se má vzdát krajů v pohraničí s německou většinou. Ve středu 21. září po celonoční poradě padne v kolovratském paláci v Praze historické rozhodnutí. Den po té vrací se Chamberlain od Hitlera s nepořízenou a komuniké z Londýna hlásí, že anglická vláda nemůže dále zaručiti bezpečnost Československa. Dne 23. září byly vyhlášena všeobecná mobilisace příslušníků čs. Branné moci do 40. let. Události se vrší jedna na druhou, v pondělí 26. září pronáší Hitler do rozhlasu zase velkou řeč, ve které po druhé prohlašuje ultimátum k odevzdání sudetoněmeckého území končící v sobotu 1. října. Odevzdání území tímto dnem započatého skončilo 10. října v pěti etapách. Dne 5. října vzdala se vláda a prezident dr. Ed. Beneš svého úřadu. Na to sestavena vláda generála Syrového která zastávala též úřad presidenta republiky. Teprve za dva měsíce povolán na úřad presidentský

Dr. Emil Hácha.

Se změnou státní přišla také reorganisace vše politických stran a spolků. O vánocích 25. prosince sehráli jsme na ukončení toho neblahého roku vážný obrázek z vesnického života „Soumrak padá na dědinu“. Sehráno na nově upraveném jevišti při novém elektrickém zařízení což si vyžádalo nákladu skoro 1000.- Kč. Při hře účinkovali bratři: Sokol a. Hrubý Jan ml., Sovák Václ., Horák Jaroslav a Šimon Václ., sestry: Machová M. Voltrová Em. a Sokolová Lída za vedení vzdělavatele br. Rud. Hrubého.

Co asi přinese rok příští? Zda budeme dále moci svobodně vyvíjeti činnost hasičskou a divadelní? -----Snad!

Zapsal Václ. Sovák

t.č. jednatel-kronikář

Sbor na pohřbu br. Fouska

Rok 1939

Změna v životě našeho národa vyžádala si také změnu v organizaci všech složek našeho národa tedy také i v organizaci hasičské. Po neblahém zániku naší republiky a utvoření se protektorátu Čechy a Morava, dochází výnosem ministerstva vnitra ze dne 15.5.1939 čís. 24.443-6 k dávno připravovanému zániku stávajících hasičských žup, a utvoření se v sídlech politických okresů nové okresní hasičské jednoty.

Tím rozchází se také naše milá a největší župa Albrechtická čís. 81. Župa se svými sbory loučí se pamětním spisem následovně.

Vám bratři na rozloučenou!

Pozorným činovníkům našich sborů jistě neušlo, že již po několik minulých let bylo neustále usilováno o to aby naše hasičská župa byla rozpuštěna a sbory v ní organizované byly připojeny k novým okresním hasičským jednotám. Od té doby bylo nutno neustále tyto snahy směřující k zániku župy sledovati a čeliti jim včasnými zákroky. Naše župa byla největší župou venkovskou, která usilovala vždy jen o to , aby naše hasičstvo dočkalo se plného rozkvětu a bylo stále na výši doby. Tuto svoji zásadu hájilo a provádělo vedení župy i tehdy jednotlivých činovníků nemohly vykonávati rozhodujícího vlivu, jímž by hasičstvo vedly k dalšímu zdokonalení. Vedení naší župy se často s názory a metodami ústředí neztotožňovalo a proto dvakrát naše župa ze svazku České zemské hasičské jednoty vystoupila.

V poslední době vstoupila záležitost Hasičské župy Vzájemné pojišťovny v Albrechticích nad Orlicí do rozhodujícího stadia. V této době všichni odpovědní činitelé župní vyvinuli úsilí, které bylo v lidských silách, aby tato naše velká hasičská organizace, která od doby svého založení v r. 1875 konala vzorně svoje poslání, byla zachována v neztenčeném rozsahu i pro příští doby.

Vrchní župní správa, jakož i sbor okrskových dozorců uvažovali o dnešní situaci a posoudily věcně veškeré následky, které by z jejich rozhodnutí v příští době mohly nastati. I když nejzávažnější důvody, směřující proti další existenci naší župy již odpadly, nemohly uvedené činovnícké sbory vzíti na sebe odpovědnost za to, aby se jim vyčítalo že neprojevíly v tak těžké době nynější porozumění pro jednotu celého národa, a prospěch vlasti, přes to, že již od svého založení naše župa neustále svojí prací dokazovala, že k jinému cíli nesměřuje a jistě by tak činila v nezměněné míře i v době příští.

Proto bylo rozhodnuto po zralé úvaze, že bude lépe, když se naše hasičská župa Vzájemné pojišťovny v Albrechticích nad Orlicí rozejde.

Sdělujíc Vám toto zásadní rozhodnutí, na jehož podkladě bude započato s likvidací župy, doporučujeme současně, abyste se pro příště řídili instrukcemi které Vám ústředí zašle. V tom smyslu jest nutno svolati valnou schůzi sborovou, schváliti v ní stanovy a předložiti je okresní hasičské jednotě do níž byl sbor zařazen. Také vyzvání, abyste se přihlásili k příslušné hasičské jednotě okresní, jakož i všem ostatním žádostem ústředí, které jste v poslední době obdrželi, vyhotovte.

Rozchází se velká hasičská organizace, která za vydatné podpory Vzájemné pojišťovny v Albrechticích, vykonala velkou průkopnickou práci ve vývoji hasičské myšlenky v celé široké oblasti župní. Bude vždy upřímnou snahou ochránitelky- Vzájemné pojišťovny – aby i v budoucnu podpořila morálně dle svých sil činnost sborů, které byly v její župě sdruženy.

Všem vám kteří jste svou usilovnou drobnou prací přispěli k povznesení župy, děkujeme za Vaše poctivé snažení s přáním plného zdaru v další činnosti sborové i Vaši osobní. Nezapomeňte nikdy a svou příští svědomitou prací dotvrďte, že jste nabyli za celou řadu let, po kterou jste byli sdruženi v naší župě, vynikajících vlastností a kázně, které budou vždy vlastní českému hasiči a směřují jedině k prospěchu národního celku.

Vlasti zdar!

J.Petras, v.r. jednatel

Fr.Freidl, v.r. starosta

Fr. Holanec, v.r. župní dozorce a vzdělavatel. Načež na rozkaz zemské hasičské jednoty svolána na den 29 června 1939 mimořádná valná hromada sboru na které jsme museli přijmouti a schváliti nové jednotné stanovy sborové a podepsati přihlášku o vstoupení do prvního obvodu okresní hasičské jednoty č. 47 v Hradci Králové. Tímto dnem zaniká název „Sbor dobrovolných hasičů“ a nadále užívati se musí pouze názvu „Hasičský sbor“ a zkratky „HS“ což schváleno zemským úřadem v Praze dne 31. října t.r. čís. 12.854 odd.19.

Volby činovníků sboru, které měli býti provedeny znovu, ponechány při staré, tím obdobím těchto činovníků potrvá až do konce února 1942.

Dne 2 července t.r. dochází k bouřlivé volbě činovníků nově utvořené okresní hasičské jednoty (OHJ) čís. 47 v Hradci Králové, která utvořena ze župy čís. 100 se 42 sbory čís. 88 se 39 sbory a druhý okrsek župy čís.81 se 13 sbory celkem tedy má nová okresní hasičská jednota 94 sborů.

Do konce roku byly vydány různé rozkazy a zákazy a to : Zákaz nošení části slavnostních stejnokrojů, spolkových odznaků hasičských i samaritských ženevských pásek s červeným křížem a konečně se nesmí používatí pojmenování „Samaritán“ neb „Samaritská služba“ neb „Zdravotní služba hasičská“. I razítko sborové jest nové.se všemi těmi udalostmi ochabla technická činnost sborová a jeví se pouze v činnosti vzdělavací a to :

Dne 15 ledna 1939 pořádán ples v novém parketovém sále za veliké účasti sousedních sborů, což jsme i my jim zase navštěvami svými oplatili.

Divadelní odbor sehrál dne 2 dubna první pěknou operetku od K. Baláka „ Románek krásné cikánky“. Účinkovali sestry: Černá Pavlína, Volfová Em. a Hojná Maňa, bratři: Hrubý Jan starší, Hrubý Jan ml., Kašpar Frant. Mrštík Josef, Mervart Jaroslav, Tošovský Josef ml. a Sokol Alois. Režii vedl R.Hrubý, hudbu a zpěvy K. Grulich z Jeníkovic. Hra sehrána při úplně vyprodaném sále s plným úspěchem, takže opakována byla 16. dubna v hostinci pí. Morávkové ve Výravě, též s úspěchem.

Na svátky vánoční sehrána společně s mládeží národního souručenství druhá pěkná operetka od P. Rudolfa „Děvčátko z hájovny“ Učinkovalo 10 děvčat a 6 mužů. Sehráno za účasti přes 300 diváků zase úspěšně.

Škoda že nastala doba plesu a nemohla hra býti ještě někde opakována.

Tak skončen rušivý rok 1939.

Zapsal

Václ. Sovák

t.č. jednatel- kronikář

Publikováno a vromě uvažováno.
Jarek Proszký
part. vel. 11 krajů
9. / VI 1940.
Karel Proszký
vel. I. obvodu.

Rok 1940-1941

Činnost sboru v roce tom po reorganizaci členstva kdy ze sboru polovina členů pro placení vyšších příspěvků vystoupila, jest dosti pěkná. Pořízeny jsou dávno již potřebné pracovní kroje plátěné s kovovými knoflíky a čapkou téže látky zvanou lodička. Modré vycházkové bluzy též upraveny dle předepsaného vzoru. Máme tedy 8 krojů plátěných a 8 bluz s čapkami a pasy modrých. Veškerá úprava vyžádala si částky 2800 K, uhrazeno výpujčkou u místního spořitelního spolku a z podpory z hasičského zemského fondu (1000K)

Sbor doprovodil na poslední cestě svého dlouholetého člena br. Václava Fouska bývalého velitele sboru.

Pořádán společně s Mládeží národního souručenství společný ples dne 15.I.1940 na to sehrána též společně operetka „ Cigánečka“ Druhý válečný rok 1941 nejeví již tak pěknou činnost sboru. Práce technické omezeny jsou pouze na nutná opatření a rozkazy vyšších úřadů a složek ato obeslána povinná župní škola hasičská v Hradci Králové- navštěvuje velitel br. A. Sokol. Samaritský kurz též v Hradci br. Jos. Hrubý Sehrána operetka od K.Baláka „Zapadlý Zvoneček“16.III. při přeplněném sále s velikým úspěchem takže musela býti 23.III. opakována v Libranticích. Účinkovali br. Kašpar František, Sovák Václ., Sokol A., Mrštík Jos., Černý Emil, Hrubý Josef a Jan a sbor. Dívky : Fousková M., Hemelíková B, Machová M. a Hrubá Emílie Režie Hrubý Rud. Hudbu řídil K.Gulich

Řady sboru opustili dva nejstarší bratři Volf Václ bývalý režisér divadelního odboru a Němeček Jan

Zapsal 15.III.1942 Václ. Sovák

t.č. jednatel – kronikář

Drobnou a svědomitou prací pro národ budujeme si památník české cti a slávy. Vytrvejte pro blaho vlasti a národa!

Dne 5,IV. 1942

Samaritský kurz v Hradci Králové 1941.

